

P.Z. br. 653

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/14-01/58

URBROJ: 65-14-02

Zagreb, 3. travnja 2014.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članka 178. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog zakona o državnoj informacijskoj infrastrukturi*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora dostavila Vlada Republike Hrvatske, aktom od 3. travnja 2014. godine.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Arsena Bauka, ministra uprave, dr. sc. Zorana Pičuljana, zamjenika ministra uprave, te Borisa Miliševića, Jagodu Botički, Darka Parića i Ranka Lamzu, pomoćnike ministra uprave.

PREDSJEDNIK

Josip Leko

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/14-01/52
Urbroj: 50301-09/06-14-2

Zagreb, 3. travnja 2014.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o državnoj informacijskoj infrastrukturi

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/2010 – pročišćeni tekst i 5/2014 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, broj 81/2013), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o državnoj informacijskoj infrastrukturi.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Arsena Bauka, ministra uprave, dr. sc. Zorana Pičuljana, zamjenika ministra uprave, te Borisa Miloševića, Jagodu Botički, Darka Parića i Ranka Lamzu, pomoćnike ministra uprave.

PREDsjedNIK
Zoran Milanović

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**PRIJEDLOG ZAKONA O
DRŽAVNOJ INFORMACIJSKOJ INFRASTRUKTURI**

Zagreb, travanj 2014.

PRIJEDLOG ZAKONA O DRŽAVNOJ INFORMACIJSKOJ INFRASTRUKTURI

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. podstavka 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/2010 – pročišćeni tekst i 5/2014 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Zašto se pristupilo pripremi propisa u području razvoja informacijske infrastrukture?

Javna uprava, njena brzina odaziva i način rada predstavljaju ključne faktore na koje se žale građani i poslovni subjekti. Namjera Vlade Republike Hrvatske je urediti područje elektroničke uprave i omogućiti svima, koji imaju propisano pravo, dostupnost podataka koje prikupljaju institucije u javnom sektoru.

U ovom trenutku ne postoji pravno regulirano područje koje bi reguliralo pristup izgradnji cjelovite informacijske infrastrukture države. Kao što se razvijaju pojedine institucije u realnom svijetu, na način da djeluju samostalno, kao otoci, na isti se način razvijaju informacijski sustavi. Danas povezivanje u cjeloviti sustav, koji može pružati cjelovite usluge građanima i poslovnim subjektima, obavljaju upravo ti isti građani i poslovni subjekti. Oni su ti koji informacije ili dokumente prenose od institucije do institucije, bez obzira na stupanj informatizacije istih.

Na taj način se od građana i poslovnih subjekata očekuje da u realnom svijetu znaju:

1. djelokrug pojedinih institucija
2. adresu pojedinih institucija
3. radno vrijeme pojedinih institucija
4. dokumentaciju koju moraju donijeti i da za svaki dokument kojeg moraju donijeti, odvoje vrijeme.

Cijeli proces građani i poslovni subjekti prolaze ponovo za svaki dokument, a kojeg prenose od jedne do druge institucije.

U virtualnom svijetu se također grade usluge koje građani i poslovni subjekti mogu koristiti, ali ponovo na istom, otočnom principu, samo što sada moraju poznavati:

1. djelokrug pojedinih institucija
2. virtualnu adresu pojedinih institucija i
3. dokumentaciju koju moraju zatražiti od nekog drugog.

Vidljivo je da cijeli postupak rješavanja zahtjeva građana i poslovnih subjekata iz svega navedenog traje jako dugo. Stajanje u redovima, prenošenje dokumenata i dugo čekanje na rješavanje zahtjeva direktno i indirektno plaća gospodarstvo.

Sve ovo se obavlja iako je Zakonom o sustavu državne uprave (Narodne novine, br. 150/2011 i 12/2013), a i Zakonom o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/2009) propisano da službenici po službenoj dužnosti moraju pribaviti podatke o kojim državna tijela vode službene evidencije.

Građani i poslovni subjekti ne moraju znati podjele odgovornosti unutar državnih tijela i javnih službi i gubiti vrijeme istražujući gdje se rješavaju pojedini zahtjevi, već je država ta koja im mora osigurati najjednostavniji način pristupa uslugama. To se postiže jedinstvenim upravnim mjestom, bilo u realnom bilo u virtualnom svijetu. Za realizaciju obje vrste jedinstvenog upravnog mjesta nužno je osigurati dostupnost do svih podataka u državi na mjestu kontakta sa strankama i na mjestu rješavanja zahtjeva.

Kako se identificirati i autentificirati u virtualnom svijetu? Kako osigurati sigurnost institucijama da će dokumente, koji često sadrže vrlo osjetljive podatke sukladno Zakonu o zaštiti osobnih podataka (Narodne novine, br. 103/2003, 118/2006, 41/2008, 130/2011 i 106/2012 – pročišćeni tekst), doista dostaviti osobi na koju se odnose podaci?

Za rješavanje navedenih problema u Prijedlogu zakona utvrđuje se sustav središnjeg državnog portala kao jedinstveno upravno mjesto u virtualnom svijetu, određuje se Nacionalni identifikacijski i autentifikacijski sustav kao obvezujući za sve institucije. Propisuje se komunikacija institucija javnog sektora s građanima putem korisničkog pretinca države. Sve navedeno stvara pravne pretpostavke za ostvarenje projekta „e-Građani“ te u konačnici za izgradnju elemenata informacijskog društva u Republici Hrvatskoj i uključivanje Republike Hrvatske u izgradnju europskog i globalnog informacijskog društva.

Određuju se javni i temeljni registri te autentični podaci, utvrđuje se obveza institucija javnog sektora korištenja podataka iz temeljnih registara, bez prava traženja tih podataka od građana ili poslovnih subjekata. Sve navedeno osigurat će primjenu principa „samo jednom“ i to digitalno, kao jednog dijela administrativnog rasterećenja građana i poslovnih subjekata, te time preduvjete za djelovanje „države bez papira“.

U ovom trenutku u Republici Hrvatskoj ne postoje propisi kojima se utvrđuju prava, obveze i odgovornosti nadležnih tijela javnog sektora vezano za uspostavu, razvoj i upravljanje sustavom državne informacijske infrastrukture te kojim bi se na jedinstven način uredila uspostava i upravljanje sustavom javnih registara i uvjeti koje državna informacijska infrastruktura mora osigurati u odnosu na javne registre. Također nije osigurano korištenje zajedničke osnove za sigurnu razmjenu podataka unutar sustava državne informacijske infrastrukture, zajedničkog sustava identifikacije i autentifikacije, jedinstvene točke interakcije s građanima i drugim korisnicima.

Općenito, iz razloga što do sad nije postojala obveza povezivanja javnih registara u Republici Hrvatskoj te shodno tome ne postoje niti pretpostavke za izgradnju informacijskog društva u Republici Hrvatskoj, posljedično su građani sami morali ishoditi dokumente od javnopravnih tijela te osobno prenositi dokumente između nadležnih državnih institucija.

Potrebu rješavanja ovoga problema uočila je Vlada Republike Hrvatske koja je putem svog Povjerenstva za koordinaciju informatizacije javnog sektora, 28. veljače 2013. godine, donijela Zaključak kojim je utvrdila važnost vođenja i ažuriranja temeljnih registara i definirala temeljne registre kao registre koji raspolažu izvornim podacima vezanim uz pravne i fizičke osobe te podatke vezane uz prostor, kao i to da isti predstavljaju imovinu Republike Hrvatske.

Zakon o državnoj informacijskoj infrastrukturi (u daljnjem tekstu: Zakon o DII) stvara preduvjete za obavljanje poslova državne uprave bez papira tj. bez prilaganja dokumenata/isprava od strane građana, sukladno odredbama Zakona o općem upravnom postupku i Zakona o sustavu državne uprave, te se ujedno osiguravaju pretpostavke da državni službenici sami brzo i učinkovito mogu ishoditi dokumente u realnom i virtualnom svijetu na način da građani na jednom mjestu mogu ostvariti svoja prava.

Pri tome, informacije koje javni sektor pruža korisnicima trebale bi biti standardizirane i strukturirane na isti način za sve komunikacijske kanale (šalteri, telefon, Internet...) kako bi korisnici javnih usluga imali jednaku kvalitetu usluge bez obzira kojim komunikacijskim kanalom pristupaju, što znači da informacije od strane tijela javne uprave moraju biti pripremljene, objavljene ili preuzete od korisnika sukladno dogovorenim standardima.

Zakon o DII osigurava potporu učinkovitoj provedbi Zakona o sustavu državne uprave te međusobno povezivanje svih dionika u radu državne uprave s tijelima javne i područne (regionalne) samouprave, a sukladno članku 66. tog Zakona, kojim se određuju međusobni odnosi tijela državne uprave, tj. obveze njihove međusobne suradnje, pružanja stručne pomoći u svom djelokrugu te dostave obavijesti o podacima o kojima vode službene očevidnike; ujedno se poštuju odredbe članka 67. istog Zakona kojim se obvezuju ministarstva, državni uredi i državne upravne organizacije da uredima državne uprave u jedinicama područne (regionalne) samouprave osiguravaju sigurnu komunikaciju i prijenos informacija vezano uz izvršavanje zakona i drugih propisa, davanje stručnih mišljenja i objašnjenja te održavanje stručnih savjetovanja o načinu provedbe Zakona, kao i o drugim općim pitanjima od značaja za pravilno djelovanje i unaprjeđivanje načina i učinkovitosti rada u uredima državne uprave u jedinicama područne (regionalne) samouprave; omogućava provedbu članka 69. Zakona o sustavu državne uprave, kojim se utvrđuje obveza suradnje središnjih tijela državne uprave i jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno pravnih osoba koje imaju javne ovlasti u smislu unaprjeđivanja načina i učinkovitosti rada u poslovima državne uprave; omogućava provedbu članka 77. tog Zakona kojim se uređuju odnosi tijela državne uprave i građana na način da su tijela državne uprave dužna davati građanima i pravnim osobama podatke, obavijesti i upute te im pružati stručnu pomoć u poslovima radi kojih se obraćaju tijelima državne uprave.

Ovim se Zakonom stvaraju preduvjeti za efikasnu provedbu Zakona o općem upravnom postupku (u daljnjem tekstu: ZUP) kojim se definiraju odnosi između državne uprave i stranaka, pri čemu se prvenstveno misli na brže i efikasnije rješavanje postupka upravne stvari, odnosno svake stvari u kojoj javnopravno tijelo u upravnom postupku rješava o pravima, obvezama ili pravnim interesima fizičke ili pravne osobe ili drugih stranaka neposredno primjenjujući zakone, druge propise i opće akte kojima se uređuje odgovarajuće upravno područje (članak 2. ZUP-a). Ovaj Zakon također stvara preduvjete za provedbu članka 47. stavka 2. ZUP-a kojim se utvrđuje da će službena osoba pribaviti po službenoj dužnosti podatke o činjenicama o kojima službenu evidenciju vodi javnopravno tijelo kod kojeg se vodi postupak, odnosno drugo javnopravno tijelo ili sud. Također se omogućava provedba članka 60. ZUP-a kojim se utvrđuju isprave u elektroničkom obliku te mogućnost njihovog korištenja tijekom dokaznog postupka. Ovim se Zakonom omogućuje i provedba članka 75. ZUP-a kojim se utvrđuje mogućnost korištenja isprava u elektroničkom obliku između javnopravnih tijela i stranaka u upravnom postupku, kao i članka 94. ZUP-a kojim se utvrđuje dostava elektroničkim putem. Zakon o DII isto tako pridonosi i racionalizaciji troškova postupka, u skladu s člankom 161. ZUP-a kojim se utvrđuju troškovi postupka i stranaka, koji bi se elektroničkom razmjenom podataka značajno smanjili i u konačnici doveli do vremenske i materijalne uštede kako građana, tako i države u cjelini.

To se također odnosi i na članak 58. stavak 2. ZUP-a kojim se određuje da nije potrebno dokazivati činjenice o kojima javnopravna tijela vode službenu evidenciju, ali je dopušteno dokazivati nepostojanje tih činjenica te je s tim u vezi potrebno definirati autentičnost podatka zapisom u temeljni registar. Osim toga, poveznica je na članak 159. ZUP-a koji utvrđuje da javnopravna tijela izdaju potvrde o činjenicama o kojima javnopravna tijela vode službenu evidenciju, te da se iste mogu izdati u elektroničkom obliku. To je u direktnoj vezi s člankom 10. stavkom 1. Zakona o DII kojim su tijela javnog sektora obvezna preuzimati autentične podatke iz temeljnih registara bez dodatnih provjera. Na toj činjenici se temelji i postojanje Korisničkog pretinca (članak 94. stavak 3.), odnosno projekta e-Građani koji se, osim toga, sastoji i od Središnjeg državnog portala i Nacionalnog identifikacijskog i autentifikacijskog sustava. Izdavanje potvrda iz službenih elektroničkih evidencija, tj. javnih registara, pretpostavlja uređen sustav javnih registara na jedinstven način tako da su podaci u cijelom sustavu državne uprave konzistentni i da osiguravaju potrebnu razinu sigurnosti i vjerodostojnosti podataka.

Vlada Republike Hrvatske odlučno se zalaže i stvara pretpostavke za oživotvorenje vizije moderne javne uprave u smislu čega uporaba moderne informatičko-komunikacijske tehnologije predstavlja jedan od temeljnih sredstava u ostvarenju glavnih ciljeva efikasnosti državne uprave. Ti ciljevi se odnose na intenzivan i učinkovit prijelaz na novu generaciju otvorenog, prilagodljivog i interaktivnog sustava uprave okrenute pružanju naprednih usluga usmjerenih korisniku i to uporabom suvremenih tehnologija te povezanim poslovnim sustavima na lokalnoj, regionalnoj, nacionalnoj i europskoj razini. Odgovarajuće tehnologije kojima se implementiraju razne strategije pred Vladu Republike Hrvatske stavljaju zahtjev da se fokusiraju na usluge potrebne građanima, a zatim i na dostavu tih usluga na najučinkovitiji način. Tijekom posljednjih četvrt stoljeća, a s obzirom na postojanje različitih institucija koje se bave prikupljanjem raznih vrsta autentičnih podataka neovisno jedni od drugih, došlo je do dupliciranja sustava i hardvera. To je rezultiralo time da su se razvili nezavisni i nepovezani silosi koji građanima ne pružaju potrebne usluge, što će se riješiti donošenjem Zakona o DII, s krajnjim ciljem kreiranja integriranog ICT sustava koji će građanima pružiti usluge na jednom jedinstvenom upravnom mjestu u realnom i virtualnom svijetu i u najkraćem mogućem vremenu te racionalizacije javnih izdataka i stimuliranja poželjnog društvenog razvoja.

Primjena odredbi ovoga Prijedloga zakona ubrzat će ostvarivanje ciljeva vezanih uz razvoj nove javne uprave zadanih Programom Vlade Republike Hrvatske za razdoblje 2011. - 2015. Usredotočena na unapređenje upravnih i administrativnih kapaciteta, odnosno načina kreiranja politike i organizacije javne uprave, javna uprava predstavlja jedno od strateški važnih područja Republike Hrvatske, a modernizacija javne uprave, njena puna profesionalizacija te pružanje brzih i pouzdanih javnih usluga, sastavni su dio poticajne poduzetničke okoline i pretpostavka osiguranja boljeg standarda svih građana.

Pouzdana, otvorena, transparentna i korisnicima uslužna uprava naročito je važna s obzirom na činjenicu da je Republika Hrvatska postala punopravnom članicom Europske unije.

III. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

PRIJEDLOG ZAKONA O DRŽAVNOJ INFORMACIJSKOJ INFRASTRUKTURI

I. OPĆE ODREDBE

Predmet Zakona

Članak 1.

Ovim se Zakonom utvrđuju prava, obveze i odgovornosti nadležnih tijela javnog sektora vezano uz uspostavu, razvoj i upravljanje sustavom državne informacijske infrastrukture, uspostavljanje i upravljanje sustavom javnih registara i uvjeti koje državna informacijska infrastruktura mora osigurati u odnosu na javne registre, kao i korištenje zajedničke osnovice za sigurnu razmjenu podataka unutar sustava državne informacijske infrastrukture, zajedničkog sustava identifikacije i autentifikacije, jedinstvene točke interakcije s građanima i drugim korisnicima.

Osnovni pojmovi

Članak 2.

U smislu ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1. *Autentični podatak* je podatak koji je izvoran i vjerodostojan, te je kao takav određen zakonom ili proizlazi iz svrhe uspostave javnog registra određene Zakonom.
2. *Autentifikacija* je formalizirani proces verifikacije vjerodajnice korisnika elektroničkih javnih usluga koji rezultira potvrđivanjem/osporavanjem identiteta.
3. *Državna informacijska infrastruktura (DII)* je sustav kojeg čine zajednička državna osnovica za sigurnu razmjenu podataka i alati za interoperabilnost kao što su Metaregistar, tehnički standardi, klasifikacije, javni registri, sustav e-Građani, te mreže državne informacijske infrastrukture HITRONet i CARNet.
4. *Elektronička vjerodajnica* (vjerodajnica) je skup podataka kojim se predstavlja korisnik elektroničke usluge, a služi kao dokaz za provjeru elektroničkog identiteta (e-ID) kako bi se omogućio pristup elektroničkim uslugama (e-uslugama).
5. *Elektroničke usluge* su javne usluge koje tijela javnog sektora pružaju građanima i drugim korisnicima putem interneta.
6. *Elektronički identitet* predstavlja jedinstveni skup identifikacijskih podataka o određenom subjektu (osobi, tijelu javnog sektora, računalnom sustavu) koji se vode u elektroničkom obliku i na osnovu kojih je moguće nedvojbeno utvrditi identitet subjekta kojem ti podaci pripadaju.
7. *Identifikacija* je proces u kojem je potrebno provjeriti ili prepoznati identitet korisnika elektroničkih javnih usluga.
8. *Interoperabilnost* predstavlja sposobnost različitih sustava da djeluju jedinstveno.
9. *Javne službe* jesu: javne ustanove i druge pravne osobe kojima se sredstva za plaće osiguravaju u državnom proračunu, Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Hrvatski zavod za zapošljavanje, Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje i javne

ustanove kojima se sredstva za plaće osiguravaju iz sredstava Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje.

10. *Javni registar* je službena evidencija koja se vodi u elektroničkom obliku, a sastoji se od strukturiranih, uređenih, međusobno povezanih i usklađenih podataka o subjektu upisa u registar i podataka koji su u svezi sa subjektom upisa u registar iz djelokruga tijela javnog sektora, a ustrojen je i vodi se na temelju zakona ili međunarodnog sporazuma i služi za prikupljanje i pohranu podataka u okviru obavljanja propisanih poslova tijela javnog sektora.
11. *Metaregistar* je javni registar u kojemu se navode opisi-atributi registara koje vode tijela javnog sektora te način i uvjeti korištenja podataka.
12. *Podatak* označava osobne podatke sukladno propisima koji reguliraju zaštitu osobnih podataka, kao i druge podatke koji se obrađuju u javnim registrima sa svrhom obavljanja zakonom određenih poslova i zadaća tijela javnog sektora. Podatak određuje entitet odnosno predmet upisa, koji može biti pravna ili fizička osoba, prostor, stvar, događaj ili veza entiteta.
13. *Podatkovni centar* je pravna osoba koja raspolaže računalno-komunikacijskom i ostalom infrastrukturom te ljudskim resursima i kojoj se mogu povjeriti na pohranu podaci iz javnih registara odnosno koji služi za udomljavanje javnih registara.
14. *Preuzimanje podataka* u baze podataka odnosi se na pribavljanje podataka iz temeljnih registara, a putem državne informacijske infrastrukture.
15. *Prikupljanje podataka* odnosi se na izravno pribavljanje podataka od stranaka.
16. *Središnji državni portal* je mjesto pristupa informacijama na internetu na kojem se objedinjuju na jednom mjestu i u lako dostupnim formatima informacije o javnim uslugama, kao i druge informacije i dokumenti u svezi s obavljanjem poslova tijela javnog sektora.
17. *Sustav e-Građani* je dio državnog informacijskog sustava, a čine ga središnji državni portal, nacionalni identifikacijski i autentifikacijski sustav i sustav osobnog korisničkog pretinca.
18. *Temeljni registar* je javni registar u kojem se prikuplja i vodi barem jedan autentični podatak, a koji je kao temeljni određen odlukom Vlade Republike Hrvatske.
19. *Tijela državne uprave i druga državna tijela* su ministarstva, državni uredi, državne upravne organizacije, uredi državne uprave u županijama, pravosudna tijela, Ured predsjednika Republike Hrvatske, stručne službe i uredi Vlade Republike Hrvatske, stručne službe Hrvatskoga sabora, Ustavnog suda Republike Hrvatske, pučkog pravobranitelja, pravobranitelja za djecu, pravobranitelja za ravnopravnost spolova, pravobranitelja za osobe s invaliditetom, Državnog izbornog povjerenstva Republike Hrvatske, Državni ured za reviziju i druga tijela koja se osnivaju za obavljanje poslova državne vlasti.
20. *Tijela javnog sektora* su tijela državne uprave i druga državna tijela i javne službe.
21. *Voditelj javnog registra* je tijelo javnog sektora koje ima propisanu obvezu ustrojavanja i vođenja javnog registra.

Vlasništvo nad javnim registrima

Članak 3.

Javni registri su imovina Republike Hrvatske.

II. DRŽAVNA INFORMACIJSKA INFRASTRUKTURA

Svrha državne informacijske infrastrukture

Članak 4.

- (1) Svrha državne informacijske infrastrukture jest osiguranje interoperabilnosti javnih registara i informacijskih sustava tijela javnog sektora te osiguranje zajedničkih elemenata za interakciju s građanima ili drugim korisnicima.
- (2) Vlada Republike Hrvatske će uredbom o državnoj informacijskoj infrastrukturi propisati organizacijske i tehničke standarde za povezivanje na državnu informacijsku infrastrukturu, uvjete i aktivnosti nužne za pokretanje, implementaciju, razvoj i nadzor projekata vezanih uz državnu informacijsku infrastrukturu, način upravljanja, razvoja te ostale elemente neophodne za rad državne informacijske infrastrukture.

Načela razvitka državne informacijske infrastrukture

Članak 5.

Načela razvitka državne informacijske infrastrukture jesu:

1. dostupnost podataka iz javnih registara svim tijelima javnog sektora, građanima i drugim korisnicima sukladno propisima o zaštiti osobnih podataka, tajnosti podataka, informacijske sigurnosti te propisima o pravu na pristup informacijama;
2. sustavni razvitak informacijske infrastrukture;
3. sustavna zaštita i sigurnost informacijske infrastrukture sukladno propisima o sigurnosti informacijskih sustava;
4. jedinstveno upravljanje razvitkom informacijske infrastrukture od strane Vlade Republike Hrvatske na osnovi usuglašavanja potreba i prioriteta;
5. usklađivanje planova i projekata informatizacije s normama i drugim odrednicama izgradnje informacijske infrastrukture u Republici Hrvatskoj i Europskoj uniji;
6. interoperabilnost, skalabilnost i ponovno korištenje, labavo povezivanje;
7. racionalizacija izdataka za izgradnju informacijske infrastrukture na razini svih tijela javnog sektora.

Javni registar za koordinaciju projekata izgradnje državne informacijske infrastrukture

Članak 6.

- (1) Za potrebe koordinacije projekata izgradnje državne informacijske infrastrukture ustrojava se javni Registar projekata vezanih uz državnu informacijsku infrastrukturu (u daljnjem tekstu: Registar ProDII).

- (2) Tijelo nadležno za upravljanje i vođenje Registra ProDII je središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove e-Hrvatske.
- (3) Pregled projekata unesenih u Registar ProDII je javan.
- (4) Vlada Republike Hrvatske će uredbom urediti način uspostave, sadržaj, oblik i način vođenja Registra iz stavka 1. ovoga članka.

Sustav e-Građani

Članak 7.

- (1) Sustav e-Građani je dio državne informacijske infrastrukture kojeg čine sustav središnjeg državnog portala, nacionalni sustav za identifikaciju i autentifikaciju i sustav osobnog korisničkog pretinca.
- (2) Tijela javnog sektora obvezna su koristiti sustav središnjeg državnog portala za prikaz informacija o javnim uslugama te informacija i dokumenata vezanih uz provođenje politika iz svog djelokruga.
- (3) Tijela javnog sektora obvezna su za identificirani i autentificirani pristup elektroničkim javnim uslugama iz svog djelokruga koristiti nacionalni sustav za identifikaciju i autentifikaciju te elektroničke vjerodajnice koje prihvaća navedeni sustav, osim ako je drugačije utvrđeno međunarodnim sporazumom.
- (4) Tijela javnog sektora obvezna su informacije u elektroničkom obliku dostaviti građanima i drugim korisnicima putem sustava osobnog korisničkog pretinca.
- (5) Način povezivanja na sustav središnjeg državnog portala, na nacionalni identifikacijski i autentifikacijski sustav i na korisnički pretinac propisati će Vlada Republike Hrvatske uredbom iz članka 4. stavka 2. ovoga Zakona.

III. JAVNI I TEMELJNI REGISTRI

Svrha temeljnih registara

Članak 8.

- (1) Svrha temeljnih registara je, pored registracije podataka propisanih posebnim zakonima, putem državne informacijske infrastrukture osigurati dostupnost prikupljenih autentičnih podataka svim tijelima javnog sektora koji su im potrebni za obavljanje poslova iz svog djelokruga.
- (2) Autentičnost podataka proizlazi iz svrhe prikupljanja podataka.
- (3) Autentični podaci se prikupljaju samo jednom i zapisuju se u temeljni registar.
- (4) Vlada Republike Hrvatske donosi odluku o određivanju registra temeljnim registrom na prijedlog središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove e-Hrvatske.

Ustrojavanje javnih registara i prikupljanje podataka

Članak 9.

- (1) Službene evidencije tijela javnog sektora ustrojavaju se isključivo u obliku javnog registra.
- (2) Odredba stavka 1. ovoga članka ne odnosi se na službene evidencije koje vode tijela javnog sektora za potrebe vođenja podataka klasificiranih stupnjem tajnosti većim od „OGRANIČENO“.
- (3) Odredba stavka 1. ovoga članka ne odnosi se na službene evidencije koje vodi policija vezane uz policijske poslove sukladno posebnom propisu.
- (4) Javni registri se ustrojavaju na temelju zakona ili međunarodnog sporazuma, kojima se točno utvrđuju podaci koji će se evidentirati te koji podaci su autentični i tko je voditelj javnog registra.
- (5) Tijela javnog sektora koja vode temeljne registre obvezna su bez odgode te bez traženja dodatnih dozvola dostaviti autentične podatke u javni registar drugog tijela javnog sektora, koji se odnose na podatke koje drugo tijelo evidentira temeljem stavka 4. ovoga članka.
- (6) Podatke u javne registre dostavljaju pravne i fizičke osobe dobrovoljno ili temeljem propisane obveze dostavljanja tih podataka.
- (7) Tijelo javnog sektora te pravna ili fizička osoba koja je dostavila podatke u javni registar ima pravo opozvati podatke koje je dostavila.
- (8) Nije dozvoljeno ustrojavanje javnih registara za prikupljanje podataka koji se već prikupljaju kao autentični podaci u temeljnim registrima, već se u tom slučaju podaci obvezno preuzimaju iz temeljnih registara.
- (9) Tijela javnog sektora ili tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave koja donose odluke na temelju kojih druga tijela javnog sektora evidentiraju autentične podatke u temeljne registre, dužna su dobiti prethodnu suglasnost na tehničku provedivost i ispravnost od voditelja temeljnog registra.

Korištenje podataka iz temeljnih registara

Članak 10.

- (1) Tijela javnog sektora preuzimaju autentične podatke iz temeljnih registara u pravilu bez dodatnih provjera. Preuzimaju se autentični podaci utvrđeni aktom o ustrojavanju javnog registra i/ili podaci potrebni u okviru obavljanja zakonom propisanih poslova.
- (2) Tijela javnog sektora u provedbi pojedinačnih postupaka dužna su pribaviti odnosno preuzeti podatke iz javnih registara po službenoj dužnosti, bez traženja istih podataka od stranaka, građana ili poslovnih subjekata u postupku.

- (3) Tijela javnog sektora koja vode temeljne registre obvezna su bez traženja dodatnih dozvola dostaviti autentične podatke koje tijelo javnog sektora koristi temeljem stavka 1. ovoga članka.
- (4) Pravni učinak prikupljenih podataka iz stavka 2. ovoga članka je isti kao i kod prikupljanja podataka od stranaka.
- (5) Podaci se neće preuzeti ukoliko:
 1. postoji opravdana sumnja u ispravnost podataka,
 2. podatak je u statusu provjere i
 3. postoji drugi pravni temelj koji nalaže tijelu javnog sektora provjeru ispravnosti podatka.
- (6) Tijelo javnog sektora obavijestit će voditelja temeljnog registra o postojanju opravdane sumnje u ispravnost podataka. Voditelj temeljnog registra je obavezan podatak za kojeg postoji opravdana sumnja u ispravnost, označiti statusom: "podatak je u statusu provjere".
- (7) Nakon izvršene provjere podatka, svi javni registri ažuriraju podatke na osnovi dojave temeljnog registra, a putem državne informacijske infrastrukture.
- (8) Pravne osobe koje nisu tijela javnog sektora, a imaju pravo prikupljanja podataka koji su u temeljnim registrima određeni kao autentični, sukladno posebnim propisima preuzimaju te podatke uz suglasnost voditelja javnog registra.

Korištenje podataka iz javnih registara

Članak 11.

Tijela javnog sektora koja vode javne registre dostavit će bez traženja dodatnih dozvola podatke drugom tijelu javnog sektora koje te podatke koristi u okviru obavljanja propisanih poslova.

Udomljavanje javnih registara

Članak 12.

Javni registri se udomljavaju u podatkovnim centrima koji zadovoljavaju uvjete propisane uredbom iz članka 4. stavka 2. ovoga Zakona.

Odgovornost voditelja javnog registra

Članak 13.

- (1) Voditelj javnog registra organizira ustrojavanje, održavanje i obradu podataka javnog registra. Voditelj javnog registra odgovoran je za zakonitost ustrojavanja, obrade i korištenja podataka javnog registra, te za točnost prikupljenih podataka u javnom registru.

- (2) Prije ustrojavanja javnog registra, voditelj javnog registra dužan je ishoditi odobrenje od središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove e-Hrvatske o sukladnosti s uredbom iz članka 4. stavka 2. ovoga Zakona, te popuniti podatke o javnom registru u Metaregistru.
- (3) Odredba stavka 2. ovoga članka ne odnosi se na registre koji se ustrojavaju radi ispunjavanja internih potreba tijela javnog sektora te ne predstavljaju javne registre.
- (4) U slučaju prijenosa poslova iz djelokruga tijela javnog sektora na tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, ta tijela javnog sektora dužna su organizirati ustrojavanje javnog registra za prenesene poslove.
- (5) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, ukoliko se radi o javnom registru koji se ustrojava sa svrhom obavljanja zadataka koji proizlaze iz međunarodnih sporazuma, središnje tijelo državne uprave nadležno za e-Hrvatsku odobrit će ustroj javnog registra koji nije sukladan uredbi iz članka 4. stavka 2. ovoga Zakona.
- (6) Voditelja javnog registra utvrđuje propis kojim se ustrojava javni registar.

Dostupnost podataka iz javnih registara

Članak 14.

Podaci prikupljeni u javnim registrima dostupni su javnosti sukladno propisima temeljem kojih su ustrojeni i temeljem kojih se vode, propisima o zaštiti osobnih podataka, tajnosti podataka te propisima o pravu na pristup informacijama.

Ukidanje javnih registara

Članak 15.

- (1) Javni registri ukidaju se zakonom kojim su ustrojeni.
- (2) Zakonom kojim se ukida javni registar utvrđuje se i način osiguravanja kontinuiteta daljnje dostupnosti i obrade podataka ukinutog javnog registra.

IV. METAREGISTAR

Ustroj i svrha Metaregistra

Članak 16.

- (1) Za potrebe postizanja interoperabilnosti javnih registara ustrojava se Metaregistar.
- (2) Metaregistar je javni registar koji čini dio državne informacijske infrastrukture, a sadrži podatke o svim javnim registrima.
- (3) Metaregistar sadrži osnovne podatke o javnom registru, temelj ustrojavanja javnog registra, oznaku radi li se o temeljnom registru, naznaku vrste podataka koje prikuplja javni registar uz oznaku autentičnosti podataka, mogućnosti dostave podataka i primatelje kojima dostavlja podatke, pravni temelj dostave podataka, opis procesa prikupljanja podataka te pregled načina i uvjeta korištenja podataka.

- (4) Način pristupa podacima iz javnih registara i reguliranje prava pristupa tim podacima opisan je u Metaregistru.
- (5) Voditelj Metaregistra je središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove e-Hrvatske.
- (6) Svi javni registri registriraju se u Metaregistru.
- (7) Uredbom iz članka 4. stavka 2. ovoga Zakona regulirat će se ustroj, sadržaj, način korištenja i uvjeti za evidenciju javnih registara u Metaregistru.

V. UPRAVLJANJE DRŽAVNOM INFORMACIJSKOM INFRASTRUKTUROM

Upravljanje državnom informacijskom infrastrukturom

Članak 17.

Za upravljanje državnom informacijskom infrastrukturom nadležno je središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove e-Hrvatske.

Djelokrug rada središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove e-Hrvatske u odnosu na upravljanje državnom informacijskom infrastrukturom

Članak 18.

Središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove e-Hrvatske u odnosu na upravljanje državnom informacijskom infrastrukturom u okviru svog djelokruga obavlja sljedeće poslove:

1. Prikuplja i analizira podatke potrebne za razvoj državne informacijske infrastrukture;
2. Koordinira projekte izgradnje državne informacijske infrastrukture i sustava koji se vežu na državnu informacijsku infrastrukturu putem javnog Registra ProDII;
3. Planira razvoj i daje prijedloge za unaprjeđenje državne informacijske infrastrukture;
4. Izdaje odobrenje tijelima javnog sektora na zahtjeve o ustrojavanju, promjeni, ukidanju i načinu udomljavanja registra;
5. Suraduje na projektima s međunarodnim organizacijama i institucijama s ciljem razvoja državne informacijske infrastrukture;
6. Nadzire provedbu i izvršenje preuzetih obveza temeljem ovoga Zakona od strane relevantnih dionika te izdaje upute o rješavanju uočenih problema;
7. Posreduje u slučajevima mogućih sporova između dionika uključenih u državnu informacijsku infrastrukturu;
8. Utvrđuje mjere u slučajevima opasnosti od uzrokovanja štete po državnu informacijsku infrastrukturu;
9. Priprema godišnje izvješće za Vladu Republike Hrvatske putem radnih tijela nadležnih za pitanja informatizacije javnog sektora;
10. Verificira usklađenost pravnog temelja i zahtjeva za pristup podacima u javnim registrima te daje suglasnosti na istu.

Izvještavanje

Članak 19.

- (1) Središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove e-Hrvatske jednom godišnje podnosi izvješće o radu i razvoju državne informacijske infrastrukture Vladi Republike Hrvatske u roku od 3 mjeseca od proteka kalendarske godine.
- (2) Nadležna tijela javnog sektora dužna su surađivati sa središnjim tijelom iz stavka 1. ovoga članka pri izradi godišnjeg izvješća.

VI. NADZOR NAD PROVEDBOM ZAKONA

Članak 20.

Nadzor nad provedbom ovoga Zakona te korištenjem i upravljanjem državnom informacijskom infrastrukturom obavlja središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove e-Hrvatske.

VII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 21.

- (1) Vlada Republike Hrvatske će u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti uredbu iz članka 4. stavka 2. ovoga Zakona.
- (2) Vlada Republike Hrvatske će u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti uredbu o ustrojavanju javnog Registra projekata vezanih uz državnu informacijsku infrastrukturu iz članka 6. stavka 4. ovoga Zakona.

Članak 22.

- (1) Tijela javnog sektora, nadležna za vođenje javnih registara, obvezna su u roku od dvije godine od stupanja na snagu ovoga Zakona javne registre ustrojene do dana stupanja na snagu ovoga Zakona, uskladiti s odredbama ovoga Zakona.
- (2) Tijela javnog sektora, koja službene evidencije ne vode u elektroničkom obliku, dužna su ih prebaciti u elektronički oblik te uskladiti s odredbama ovoga Zakona u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.
- (3) Tijela javnog sektora dužna su uskladiti svoje podatke s autentičnim podacima iz temeljnih registra u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.
- (4) Središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove e-Hrvatske obvezno je u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona uspostaviti Metaregistar iz članka 16. ovoga Zakona.
- (5) Tijela javnog sektora obvezna su u roku od tri mjeseca od uspostave Metaregistra, istog popuniti.

- (6) Tijela javnog sektora dužna su u roku od 3 mjeseca od uspostave registra ProDII unijeti sve projekte završene unazad pet godina, odnosno sve projekte koji su već u funkciji bez obzira na vrijeme implementacije projekta, planirane projekte, kao i projekte u tijeku koji se povezuju na državnu informacijsku infrastrukturu u svrhu njihove objave.

Članak 23.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

O B R A Z L O Ž E N J E

Uz članak 1.

Opća odredba kojom se utvrđuje sadržaj Zakona.

Uz članak 2.

Ovom odredbom propisano je značenje pojedinih pojmova nužnih za razumijevanje odredbi Zakona. Uvode se novi pojmovi kao što su „autentični podatak“ kao podatak koji je izvoran i vjerodostojan; „autentifikacija“ kao formalizirani proces verifikacije vjerodajnice korisnika elektroničkih javnih usluga koji rezultira potvrđivanjem/osporavanjem identiteta. Osim toga, uvodi se novi pojam „državne informacijske infrastrukture (DII)“ kao sustava kojeg čine zajednička državna osnovica za sigurnu razmjenu podataka i alati za interoperabilnost. Uvode se pojmovi „elektroničkog identiteta“ kao jedinstvenog skupa identifikacijskih podataka o određenom subjektu te „elektroničke vjerodajnice“ kao skup podataka kojim se predstavlja korisnik elektroničke usluge koji služi kao dokaz za provjeru elektroničkog identiteta kako bi se omogućio pristup elektroničkim uslugama; „elektroničke usluge“ kao javne usluge koje tijela javnog sektora pružaju građanima i drugim korisnicima putem interneta te „identifikacije“ kao procesa u kojem je potrebno provjeriti ili prepoznati identitet korisnika elektroničkih usluga. Uvodi se novi pojam „interoperabilnosti“ kao sposobnosti jedinstvenog djelovanja različitih sustava, a osim već definiranih pojmova kao što su „tijela javnog sektora“, „javne službe“, „tijela državne uprave i druga državna tijela“, detaljnije se pojašnjavaju razlike između „podataka“ koji označava osobne podatke sukladno propisima koji reguliraju zaštitu osobnih podataka kao i druge podatke, i autentičnog podatka. Definira se također razlika između „prikupljanja podataka“ koji se odnosi na izravno pribavljanje podataka od stranaka, od „preuzimanja podataka“ u baze podataka iz temeljnih registara, a putem državne informacijske infrastrukture. U kontekstu DII-a definiraju se pojmovi „javnog registra“ kao službene evidencije koja se vodi u elektroničkom obliku, a koja se sastoji od strukturiranih podataka iz nadležnosti tijela javnog sektora te „temelnog registra“ kao javnog registra ukoliko prikuplja barem jedan autentični podatak i kao temeljni se utvrđuje odlukom Vlade Republike Hrvatske. Također se uvodi pojam „Metaregistra“ kao javnog registra u kojem se navode opisi-atributi registara kojeg vode tijela javnog sektora te se definira uloga „voditelja javnog registra“. Uvode se i definiraju pojmovi kao što su „projekt e-Građani“ kao dijela DII sustava i kojeg čine sustav središnjeg državnog portala, nacionalni sustav za identifikaciju i autentifikaciju i sustav osobnog korisničkog pretinca; „središnjeg državnog portala“ kao mjesta pristupa informacijama na internetu na kojem se objedinjuju na jednom mjestu i u lako dostupnim formatima informacije o svim javnim uslugama. Daje se definicija „podatkovnog centra“ kao pravne osobe koja raspolaže računalno-komunikacijskom i ostalom infrastrukturom te ljudskim resursima i služi za udomljavanje javnih registara.

Uz članak 3.

Ovim člankom propisuje se vlasništvo nad Javnim registrima kao imovinom Republike Hrvatske.

Uz članak 4.

Ovom odredbom detaljnije se propisuje svrha državne informacijske infrastrukture u smislu osiguranja interoperabilnosti javnih registara i informacijskih sustava tijela javnog sektora te osiguranja zajedničkih elemenata za interakciju s građanima ili drugim korisnicima. U nastavku se daje objašnjenje o pripadajućim zadacima koja će po tom pitanju odrediti uredbom Vlada Republike Hrvatske, a sve sukladno članku 47. stavku 2. Zakona o općem upravnom postupku koji određuje da će službena osoba pribaviti po službenoj dužnosti

podatke o činjenicama o kojima službenu evidenciju vodi javnopravno tijelo kod kojeg se vodi postupak, odnosno drugo javnopravno tijelo ili sud.

Uz članak 5.

Odredbom ovoga članka propisuju se načela razvitka državne informacijske infrastrukture o dostupnosti podataka iz javnih registara svim tijelima javnog sektora, građanima i drugim korisnicima, a sukladno propisima o zaštiti osobnih podataka i informacijskoj sigurnosti, sustavnog razvitka informacijske infrastrukture, sustavne zaštite i sigurnosti informacijske infrastrukture, jedinstvenog upravljanja razvitkom informacijske infrastrukture od strane Vlade Republike Hrvatske, usklađivanja planova i projekata informatizacije s normama i drugim odrednicama informacijske infrastrukture u Republici Hrvatskoj i Europskoj uniji, interoperabilnosti, skalabilnosti i ponovnog korištenja, labavog povezivanja te racionalizacije izdataka za izgradnju informacijske infrastrukture na razini svih tijela javnog sektora.

Uz članak 6.

Ovim člankom propisuje se ustroj javnog Registra projekata vezanih uz državnu informacijsku infrastrukturu; određuje se nadležno tijelo za njegovo upravljanje i vođenje; utvrđuje se obveza unosa traženih podataka od strane svih tijela javnog sektora. Također se navodi da će se struktura podataka odrediti uredbom Vlade Republike Hrvatske koja će se donijeti u roku od mjesec dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Uz članak 7.

Člankom se propisuje sustav e-Građana kao dijela DII-a kojeg čine sustav središnjeg državnog portala, nacionalni sustav za identifikaciju i autentifikaciju i sustav osobnog korisničkog pretinca; određuje se obveza korištenja sustava portala za prikaz informacija o javnim uslugama od strane tijela javnog sektora, obveza korištenja nacionalnog identifikacijskog i autentifikacijskog sustava korisnika javnih usluga, obveza dostave informacija građanima i drugim korisnicima u elektroničkom obliku putem sustava osobnog korisničkog pretinca te se utvrđuje obveza Vlade Republike Hrvatske uz način povezivanja na sustav portala.

Uz članak 8.

Člankom se propisuje svrha temeljnih registara u smislu osiguranja dostupnosti prikupljenih autentičnih podataka (koji se prikupljaju samo jednom i zapisuju u temeljni registar te čija autentičnost proizlazi iz svrhe prikupljanja podataka) drugim tijelima javnog sektora putem DII, a koje ista tijela preuzimaju za obavljanje poslova iz svog djelokruga; također se utvrđuje da Vlada Republike Hrvatske donosi odluku o određivanju nekog registra temeljnim na prijedlog središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove e-Hrvatske.

Uz članak 9.

Ovaj članak propisuje način ustrojavanja javnih registara i prikupljanja podataka te određuje obvezu dostave autentičnih podataka u javni registar drugog tijela javnog sektora ukoliko su dio podataka koja drugo tijelo evidentira sukladno zakonu. Ujedno se određuje kad nije dozvoljeno ustrojavanje javnih registara, te način ishoda prethodne suglasnosti na tehničku provedivost i ispravnost od voditelja temeljnog registra. Također se propisuje na što se ne odnosi stavak 1. ovoga članka, tj. na službene evidencije koje vode tijela javnog sektora za potrebe vođenja podataka klasificiranih stupnjem tajnosti većim od „OGRANIČENO“, te na službene evidencije koje vodi policija vezane uz policijske poslove sukladno posebnom propisu.

Uz članak 10.

Ovim člankom se propisuje način korištenja podataka iz temeljnih registara bez dodatnih provjera, preuzimanje autentičnih podataka te situacije u kojima se podaci neće preuzimati te postupak u slučaju opravdane sumnje u ispravnost podataka.

Uz članak 11.

Ovaj članak propisuje obvezu tijela javnog sektora o dostavi podataka iz javnih registara.

Uz članak 12.

Ovim člankom propisano je udomljavanje javnih registara u podatkovnim centrima koji zadovoljavaju uvjete propisane uredbom o državnoj informacijskoj infrastrukturi.

Uz članak 13.

Ovim člankom propisuju se odgovornosti voditelja javnog registra vezano uz organizaciju, ustrojavanje, održavanje i obradu podataka javnog registra.

Uz članak 14.

Člankom se propisuje dostupnost podataka iz javnih registara, pri čemu oni trebaju biti dostupni javnosti sukladno propisima o zaštiti osobnih podataka, tajnosti podataka te propisima o pravu na pristup informacijama.

Uz članak 15.

Ovim člankom propisan je način ukidanja javnih registara te osiguravanja kontinuiteta daljnje dostupnosti i obrade podataka ukinutog javnog registra, a posebice ukinutog temeljnog registra.

Uz članak 16.

Članak propisuje definiciju, ustroj i svrhu Metaregistra, ustrojenog za potrebe postizanja interoperabilnosti javnih registara. Propisuje se njegov sadržaj, način i reguliranje prava pristupa podacima te voditelj.

Uz članak 17.

Člankom se propisuje središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove e-Hrvatske mjerodavnim za upravljanje državnom informacijskom infrastrukturuom.

Uz članak 18.

Članak propisuje djelokrug rada središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove e-Hrvatske vezano za upravljanje državnom informacijskom infrastrukturuom, od prikupljanja i analize podataka, koordinacije projekata, upravljanja i unaprjeđenja državne informacijske infrastrukture, izdavanja suglasnosti tijelima javnog sektora, suradnje s međunarodnim organizacijama, nadzorom nad provedbom i izvršenjem preuzetih obveza, posredovanjem u slučajevima mogućih sporova, utvrđivanjem mjera u slučajevima opasnosti od uzrokovanja štete do pripremanja izvješća za Vladu Republike Hrvatske.

Uz članak 19.

Ovim člankom propisan je način izvještavanja središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove e-Hrvatske koji jednom godišnje, i to u roku od tri mjeseca od proteka kalendarske godine podnosi izvještaj o radu i razvoju državne informacijske infrastrukture Vladi Republike Hrvatske.

Uz članak 20.

Člankom se propisuje da središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove e-Hrvatske obavlja nadzor nad provedbom ovoga Zakona te korištenjem i upravljanjem državnom informacijskom infrastrukturom.

Uz članak 21.

Ovim člankom je propisan rok od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona za donošenje uredbe iz članka 4. stavka 2. ovoga Zakona i za donošenje uredbe o ustrojavanju javnog Registra projekata vezanih uz državnu informacijsku infrastrukturu iz članka 6. stavka 4. ovoga Zakona.

Uz članak 22.

Članak propisuje rokove za usklađivanje već ustrojenih registara s odredbama ovoga Zakona s ustrojenim registrima te nalaže tijelima javnog sektora, koja službene evidencije ne vode u elektroničkom obliku, da prebace iste u elektronički oblik te usklade s odredbama ovoga Zakona u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona. Osim toga se propisuje da su voditelji postojećih registara dužni popuniti Metaregistar iz članka 16. ovoga Zakona u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona. Također, članak propisuje da su tijela javnog sektora dužna u roku od 3 mjeseca od uspostave registra ProDII unijeti sve projekte završene unazad pet godina, odnosno sve projekte koji su već u funkciji bez obzira na vrijeme implementacije projekta, planirane projekte, kao i projekte u tijeku koji se povezuju na državnu informacijsku infrastrukturu u svrhu njihove objave.

Uz članak 23.

Ovim člankom se propisuje stupanje Zakona na snagu.

Prilog - Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću

SAVJETOVANJE SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU

Nacrt prijedloga Zakona o državnoj informacijskoj infrastrukturi

Ministarstvo uprave objavljuje objedinjene primjedbe zaprimljene od strane predstavnika zainteresirane javnosti koji su dostavili primjedbe na Nacrt prijedloga Zakona o državnoj informacijskoj infrastrukturi putem održanog internetskog javnog savjetovanja provedenog u razdoblju od 19. prosinca 2013. do 19. siječnja 2014. godine, te očitovanja o prihvatanju / neprihvatanju istih.

Redni broj	Naziv dionika (pojedinac, organizacija, institucija)	Članak na koji se odnosi primjedba/prijedlog	Tekst primjedbe/prijedloga	Razlog prihvatanja/neprihvatanja primjedbe ili prijedloga
1.	mr.sc. Ivo Babaja	Načelne primjedbe	1.) Zbog svoje naravi, Registar mora imati poseban status, ne može biti samo imovina RH kojom Vlada diskreciono raspolaže. 2.) Informacijska infrastruktura mora biti koncipirana tako da svojom strukturom onemogućava zlorabe od strane onih koji sustavom upravljaju i koriste ga, tj. same javne uprave. U tom smislu, uloga Središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove	1. Suglasni smo s primjedbom, a koja je već navedena u čl. 3. Zakona o državnoj informacijskoj infrastrukturi (u nastavku teksta Zakon) koji kaže da su javni registri imovina Republike Hrvatske, što pretpostavlja da bi bilo kakva promjena statusa javnih registara automatski značila i promjenu samog Zakona, o čemu bi završnu odluku trebao donijeti Sabor Republike Hrvatske kao predstavničko tijelo građana i nositelj zakonodavne vlasti te čime bi se osigurala učinkovita pravna zaštita samih registara. 2. Suglasni smo s primjedbom da se treba onemogućiti moguća zloruporaba podataka, što smo i predvidjeli čl. 14. st. 1. i 2.

			e-Hrvatske je neprimjereno opsežna. I kod razvoja sustava i kod nadzora rada treba predvidjeti angažman trećih strana, kao i potrebu vanjskog vrednovanja, nadzora i revizije rada tog ureda. 3.) Pravo na pristup informacijama o postupanju s privatnim podacima građana i pravnih osoba treba biti ugrađeno u koncept sustava informacijske infrastrukture, što znači da svi pristupi podacima moraju biti bilježeni.	Zakona. Logično je da je uloga središnjeg tijela državne uprave nadležnog za e-Hrvatsku pripala Ministarstvu uprave, jer ono u svojoj nadležnosti i obavlja poslove informatizacije i modernizacije državne i javne uprave te obavlja aktivnosti vezane uz Povjerenstvo Vlade RH za informatizaciju javne uprave sa zadaćom usmjeravanja razvoja i koordinacije svih poslova i projekata primjene informacijske i komunikacijske tehnologije u javnom sektoru, a u cilju racionalizacije sustava i povećanja kvalitete javnih usluga. 3. Suglasni smo s primjedbom, a pitanje zapisivanja pristupa informacijama te informiranja osoba na koje se te informacije odnose, riješiti će se pravilnikom koji će se pripremiti temeljem ovog zakona.
	Primjedbe na pojedine članke nacrtu zakona, drugog propisa ili akta s obrazloženjem		Čl. 3. definira da su javni registri imovina Republike Hrvatske (RH). Naprotiv, treba definirati da su registri izvorno vlasništvo građana RH, da RH samo upravlja njima i da ih ne može, bez višeg konsenzusa (npr. kvalificirane većine u saboru) otuđivati, davati u najam ili na uvid trećim stranama, kao što može raditi s drugom imovinom. Potrebno je, dakle, naglasiti da se radi o resursu specifične težine, kojim se ne može raspolagati s jednakom slobodom kao npr. s nekim zapuštenim zemljištem u vlasništvu RH.	Suglasni smo s primjedbom, a koja je već provedena u Zakonu o državnoj informacijskoj infrastrukturi (u nastavku teksta Zakon) na način da bi bilo kakva promjena statusa javnih registara automatski značila i promjenu samog Zakona, o čemu bi odluku trebao donijeti Sabor Republike Hrvatske kao predstavničko tijelo građana i nositelj zakonodavne vlasti, čime bi se osigurala učinkovita pravna zaštita postupanja s registrima. Donošenje strategija i politike upravljanja razvojem IT strukture u nadležnosti je središnjeg tijela nadležnog za pitanja e-Hrvatske, dok će se operativne i postupovne aktivnosti spustiti na nižu organizacijsku razinu.
			Čl. 4 st.2. Način razvoja sustava vrlo je važno pitanje za učinkovitu izvedbu projekta. Pitanje organizacijskih i tehničkih standarda rada informatičke infrastrukture previše je važno da bi o tome diskrecijom odlučivao jedan čovjek ili jedno tijelo (Uprava za e-Hrvatsku).	Primjedba se prihvaća na način da se člankom 21. Zakona navodi središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove e-Hrvatske kao odgovorno za nadzor nad provedbom Zakona te korištenjem i upravljanjem državnim informacijskom infrastrukturom. Navedeno spada u nadležnost samog Ministarstva uprave, te ne bi bilo operativno prihvatljivo kad bi se rečene aktivnosti prepustile nekom drugom tijelu. Ujedno

			Bilo bi uputno već u tekstu Zakona naglasiti da je u izvedbi sustava poželjno korištenje informacijskih standarda ustanovljenih od strane neovisnih međunarodnih standardizacijskih tijela i korištenje softvera otvorenog koda, te svakako propisati obavezu dodatne javne rasprave o nacrtu tehničke implementacije projekta.	napominjemo da će se operativne i organizacijsko-tehničke aktivnosti rješavati podzakonskim aktima radi toga što je njihova izmjena daleko brža od izmjene zakona.
			Čl. 5. Jedno od načela treba biti i zaštita sustava od zlouporabe, pa i one koja bi dolazila od strane onih koji upravljaju programom. Dakle, <i>informacijska infrastruktura mora biti koncipirana tako da svojom strukturom onemogućava zlouporabe od strane onih koji sustavom upravljaju i koriste ga, tj. same javne uprave.</i> Drugo važno načelo jest da se projekt mora, barem u perspektivi, shvatiti i kao univerzalni način da građani aktivno sudjeluju u radu javne uprave. Logično je, naime, da vjerodostojan sustav autentifikacije građana može imati i mnoge druge korisne namjene, primjerice: - za postavljanje slobodnih upita tijelima javne uprave; - ostvarivanje prava na pristup informacijama koje nisu javno objavljene; - komunikacija sa sudovima i upravnim tijelima u sudskim i upravnim procesima ; - glasovanje na izborima,	Prihvaća se primjedba na način da je zlouporaba prava riješena kroz kazneno i prekršajno pravo Republike Hrvatske, a odgovornost izvršitelja putem posebnih zakona, kao npr. Zakona o državnim službenicima, Zakona o radu, Zakon o zaštiti osobnih podataka, Zakon o tajnosti osobnih podataka itd. Ujedno napominjemo da je svrha projekta e-Građanin upravo osigurati kvalitetnu komunikaciju građana s upravom u svim navedenim segmentima.

			referendumima ili savjetodavnim anketama, itd.	
			Čl. 7. Poželjno je naglasiti da korištenje sustava e-Građana ne smije predstavljati trošak za same građane, tj. da će RH snositi sve troškove licenci, uređaja i certifikata koji bi mogli biti potrebni za korištenje sustava od strane građana. Ovo je više praktično načelo, jer postavljanje bilo kakvog novčanog zahtjeva prema korisnicima znači, proporcionalno visini izdatka, manju prihvaćenost sustava. Izostanak troška za građane pri uvođenju sustava osigurava maksimalnu moguću inicijalnu prihvaćenost i uspjeh implementacije.	Namjena Zakona prvenstveno se odnosi na izradu načela razvoja informacijsko-komunikacijske infrastrukture, dok reguliranje novčanih odnosa nije predmet Zakona.
			Čl. 10. Pravo na pristup informacijama o postupanju s privatnim podacima građana i pravnih osoba neupitno je i treba biti ugrađeno u koncept sustava informacijske infrastrukture. Potrebno je u samom konceptu informacijske infrastrukture omogućiti građanima uvid u postupanje javne uprave s njihovim podacima. U tom smislu, pristup javnim registrima treba biti BILJEŽEN. Potrebno je bilježiti TKO je pristupao podacima, iz KOJEG TIJELA, KOJIM podacima, KADA i na temelju KOJEG POSTUPKA. Svaki građanin ili pravni subjekt treba imati mogućnost pristupa ovim zapisima, dakle onima koji opisuju tko je, kada i kojim povodom pregledavao njegove podatke.	Prihvaća se primjedba o pravu na pristup informacijama i navedeni principi će se ugraditi kod tehničke realizacije GSB-a, tj. regulirati će se pripadajućim tehničkim rješenjima i podzakonskim aktima, odnosno nije stvar samog Zakona. Navedeno načelo propisano je odredbom čl. 19. Zakona o zaštiti osobnih podataka (106/12).

			Svaki neovlašteni pristup - to znači i pristup od ovlaštene osobe, ali bez zakonitog povoda - treba biti moguće ustanoviti i to tako da to može vjerodostojno učiniti i sam građanin, bez potrebe za posebnim ovlaštenjima i procedurama. Korištenjem ovog koncepta provjerljivosti, te osiguranjem neovisne revizije i kontrole rada sustava, efektivno se osigurava načelo zaštite infrastrukture od zlorabe. / U tehničkom smislu, ovo znači da se same upravne procedure na temelju kojih se dohvaćaju podaci moraju bilježiti u sustavu kao zasebni entiteti. Pristup tako treba biti ograničen ne samo klasifikacijom osobe koja traži podatke, već i klasifikacijom upravnog postupka na kojem se zahtjev temelji. Dakle, sustav treba biti u mogućnosti pohranjivati i promptno ažurirati upravne procedure onako kako se zakoni, propisi i uredbe mijenjaju. Npr. s datumom stupanja nekog relevantnog zakona na snagu, upravna procedura koja opisuje tko temeljem nje ima pravo pristupiti kojim podacima MORA već biti unesena u sustav da bi se isti mogao koristiti na način propisan zakonom. / Bez bilježenja pristupa, registar se svjesno ostavlja na arbitražno korištenje svim osobama autoriziranim za pristup	
--	--	--	--	--

			koje će onda - za očekivati je - podatke koristiti, osim za radne zadatke, i za osobne interese, zabavu i profit.	
			Čl. 16. Metaregistar treba biti javno dostupan građanima RH.	Metaregistar je javni registar i sve što neće predstavljati moguću ugrozu sigurnost IKT sustava, biti će i javno objavljeno.
			Čl. 18. i 21. Središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove e-Hrvatske provodi Zakon, donosi pravilnik i nadzire vlastitu provedbu? Tijelo koje nadzire samo sebe nema smisla. Nadzor nad radom Središnjeg tijela e-Hrvatske treba omogućiti trećim stranama: zainteresiranim građanima, stručnjacima i udrugama civilnog društva. Također treba osigurati redovitu stručnu reviziju, nadzor i vanjsko vrednovanje rada Ureda i same infrastrukture. Rezultati revizije, nadzora i vrednovanja moraju biti javno dostupni.	Primjedba se ne prihvaća iz razloga što je nadzor definiran sukladno odredbama o upravnom nadzoru kako to uređuje Zakon o sustavu državne uprave.
2.	Hrvatska agencija za civilno zrakoplovstvo	Načelne primjedbe	Iz prijedloga Zakona o državnoj informacijskoj infrastrukturi izostavljene su pravne osobe s javnim ovlastima jer iste nisu obuhvaćene niti pojmom tijela državne uprave i druga državna tijela, a niti pojmom javnih službi ako se ne financiraju iz državnog proračuna. U interesu velikog broja korisnika iz područja civilnog zrakoplovstva, kao i činjenice da Hrvatska agencija za civilno zrakoplovstvo vodi Hrvatski registar zrakoplova kao javni registar, predlažemo da i pravne osobe s javnim	Kod pripreme Nacrta prijedloga zakona razmatrano je više varijanti obuhvata tijela/pravnih osoba koje treba obuhvatiti. Predlagatelj je bio mišljenja da će lakše biti krenuti s uvođenjem reda, ukoliko se obuhvat u ovom trenutku limitira. Temeljem provedene analize učinaka zakona, a nakon implementacije, pristupiti će se pripremi izmjena. Analizom će se utvrditi treba li proširiti obuhvati tijela/pravnih osoba. Razlika u korištenju podataka iz javnih registara tijela javnog sektora je u tome što pravne osobe s javnim ovlastima moraju tražiti suglasnost za korištenje podataka iz javnih, a time i temeljnih registara.

			ovlastima budu u sustavu državne informacijske infrastrukture. U Hrvatskoj agenciji za civilno zrakoplovstvo vodi se nekoliko tisuća upravnih predmeta godišnje u kojima se od stranaka zahtijeva dostavljanje isprava koje bi Agencija, ukoliko bude uključena u sustav državne informacijske sigurnosti mogla preuzeti iz javnih registara po služenoj dužnosti.	
		Primjedbe na pojedine članke nacrtu zakona, drugog propisa ili akta s obrazloženjem	U članku 2. stavak 1. točka 20. (tijela javnog sektora su tijela državne uprave i državna tijela i javne službe) dodati „i pravne osobe s javnim ovlastima koje su temeljem posebnog zakona ovlaštene voditi odgovarajuće javne registre“.	Isto kao gore.
3.	FINA – Financijska agencija	Načelne primjedbe	Ako članak ima samo jedan stavak onda je isti nepotrebno označavati brojem (čl. 1., 2., 3., 5., 11., 12., 17., 20., 21., 22. i 24.)	Primjedba se prihvaća.
		Primjedbe na pojedine članke nacrtu zakona, drugog propisa ili akta s obrazloženjem	Čl. 2. t. 3. Definicijom državne informacijske infrastrukture (DII) utvrđuje se da ih primarno čine informacijski sustavi tijela javnog sektora. Informacijski sustavi tijela javnog sektora su komunikacijski, računalni ili drugi elektronički sustavi u kojem se podaci obrađuju, pohranjuju ili prenose, tako da budu dostupni i upotrebljivi ovlaštenim korisnicima. U kreiranju i djelovanju informacijskih sustava tijela javnog sektora značajnu ulogu vrlo često imaju subjekti različiti od tijela javnog sektora (vanjski	Primjedba se prihvaća uz napomenu da FINA nije tijelo javnog sektora, pa se zato ni definicija javnih registara ne odnosi na registre koje oni vode kao voditelji registara. U tom smislu ne postoji opasnost zadiranja u „... vlasnička i druga prava trećih koji po bilo kojem temelju sudjeluju u kreiranju i djelovanju informacijskih sustava tijela javnog sektora“. Također, Zakon ne govori o vlasništvu, nego o upravljanju DII sustavom, osi m u slučaju registara koji jesu vlasništvo države.

			izvršitelji) kao pružatelji različitih (uglavnom) informatičkih usluga pri čemu nije rijetkost da stvari i prava takvih subjekata jesu stvarno dio informacijskih sustava tijela javnog sektora. U tom smislu smatramo potrebnim da ova definicija DII-a jasno istakne da se njome ne zadire u prava (vlasnička i druga) trećih koji po bilo kojem temelju sudjeluju u kreiranju i djelovanju informacijskih sustava tijela javnog sektora. To je posebno važno u pogledu onog dijela DII koji čine javni registri, a koje vode subjekti različiti od tijela javnog sektora. Slično je i kod mreža državne informatičke infrastrukture. Primjerice, oprema za pružanje usluga HITRO.Net (koja je zasigurno dio mreže HITRO.Net) je vlasništvo drugog subjekta različitog od tijela javne vlasti koje je naručitelj uspostave te mreže.	
			Čl. 2.t. 12. Zakon podatak načelno definira kao osobni podatak (dakle, podatak koji se odnosi na fizičku osobu). Smatramo da bi se podatak trebalo definirati neutralno u pogledu subjekta na koji se odnosi (fizička ili pravna osoba). U tom smislu čini nam se bolja slijedeća definicija: <i>„Podatak je znakovni prikaz činjenica i pojmova koji opisuju svojstva objekata i njihovih odnosa u prostoru i vremenu, koji se prikupljaju (ili evidentiraju) u</i>	Odbija se primjedba iz razloga što čl.2.t.12. neutralno navodi da „...Podatak označava osobne podatke sukladno propisima koji reguliraju zaštitu osobnih podataka <u>kao i druge podatke</u>....“.

			<i>javnom registru kao zvučni, slikovni, brojčani i/ili tekstualni podaci. Mogu se odnositi na javne podatke i na osobne podatke koje reguliraju zakonski propisi o zaštiti podataka. Svrha prikupljanja i evidentiranja podataka u javnim registrima definira se zakonskim i podzakonskim aktima.“</i>	
			Čl. 2.t. 15. Mišljenja smo da je (umjesto „stranaka“) primjereniji izraz „obveznika dostave podataka“.	Izraz „stranka“ preuzet je iz Zakona o općem upravnom postupku (čl. 4. ZUP-a kao stranka u postupku) i time primjeren za korištenje u smislu ovog Zakona.
			Čl. 7. st. 4. Naslov iznad čl. 7. glasi: Sustav e-Građani pa je stoga nejasno što se u stavku 4. istoga članka smatra pod pojmom „drugi korisnici“. Obzirom da se radi o sustavu za građane koji bi obavijesti upućene njima trebali primati u osobni korisnički pretinac, koji su to „drugi korisnici“ koji bi isto tako trebali imati osobni korisnički pretinac. Ako se time cilja na poslovne subjekte, isti ne mogu potpasti pod uvjete koje se odnose za građane i pod osobni pretinac. Iz tog razloga predlažemo da se pojam „drugi korisnici“ izostavi iz predmetnog članka. Nadalje, istom odredbom (čl. 7. st. 4.) nejasno je definirana obveza tijela javnog sektora o dostavi informacija građanima u elektroničkom obliku putem sustava osobnog korisničkog pretinca. Nije jasno o kakvim informacijama je riječ, mogu li tijela javne vlasti građane informirati	Zbog sofisticiranosti sustava i njegovih potencijalnih mogućnosti u smislu budućeg opsega usluga koje se još ne mogu sagledati, u ovom trenutku ne mogu se pretpostaviti svi korisnici u Zakonu, zato je ostavljen širi pojam „drugi korisnika“. Prihvaćena je primjedba te je redefinirana odredba čl.7.st.4.na način da se elektroničke poruke dostavljaju putem korisničkog pretinca. Dakle,nema obveze slanja elektroničkih poruka, ali ukoliko ih netko šalje, obvezno ih šalje u pretinac.

			uvijek ili samo kada građanin kao korisnik zatraži neku uslugu od tijela javnog sektora, mora li tijelo javnog sektora o nekoj činjenici obavijestiti građanina kao korisnika, postoje li pravne posljedice ako to tijelo ne učini ili korisnik ne poduzme nešto što na što obavijest upućuje itd.?	
			Čl. 10. st. 2. Navedenom odredbom propisana je dužnost tijela javnog sektora da u provođenju pojedinačnih postupaka po službenoj dužnosti pribavljaju odnosno preuzimaju podatke iz javnih registara. S obzirom da definicijom javnog registra iz čl. 2. t. 9. nacрта prijedloga zakona nisu obuhvaćeni oni javnih registri koje temeljem posebnih zakona ovlašteno vode subjekti različiti od tijela javnog sektora (npr. Registar godišnjih financijskih izvještaja koji Fina vodi temeljem Zakona o računovodstvu ili Jedinstveni registar računa koji Fina vodi temeljem Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima) postavlja se pitanje je li ovim zakonom potrebno propisati i obvezu pribavljanja podataka iz takvih registara i to pod uvjetima korištenja propisanim posebnim zakonima koji propisuju vođenje takvih registara.	Primjedba se prihvaća na način da će se analizom učinaka nakon implementacije Zakona doći do zaključaka o potrebama pripreme izmjene Zakona. Ovaj Zakon ne predviđa korištenje registara koje konkretno vodi Fina.

			Čl. 10. st. 4. Odredba je potpuno nejasna. Čega je pravni učinak isti kao i kod prikupljanja podataka od stranaka?	Primjedba se prihvaća na način da st.4. sad glasi: „Pravni učinak prikupljenih podataka je isti kao i kod prikupljanja podataka od stranaka.“
			Čl. 10. st. 8. Odredba ovoga stavka je prilično nejasna. Prije svega postavlja se pitanje postoji li već takva situacija u kojoj neka pravna osoba koja nije tijelo javnog sektora ima pravo prikupljanja autentičnih podataka iz temeljnih registara? Drugo važno pitanje je što će pravnoj osobi koja nije tijelo javnog sektora, a koja temeljem ovlaštenja iz posebnog propisa od stranaka izravno pribavlja (prikuplja) autentične podatke još i suglasnost voditelja javnog registra? Konačno, radi li se u ovoj odredbi uopće o prikupljanju podataka kako je ono definirano odredbom čl. 2. t. 15. ili se zapravo radi o preuzimanju tih podataka (čl. 2. t. 14.)? S obzirom na sve iznijeto ovu odredbu je potrebno pojasniti.	Javni sektor je zatvoren sustav koji prikuplja podatke radi reguliranja prava i obveza prema tijelima/pravnim osobama tijela javnog sektora, stoga oni ne trebaju suglasnosti za pristup informacijama. Prihvaća se primjedba te novi st.8. sad glasi: „ Pravne osobe koje nisu tijela javnog sektora, a imaju pravo prikupljanja podataka koji su u temeljnim registrima određeni kao autentični, sukladno posebnim propisima preuzimaju te podatke uz suglasnost voditelja javnog registra.“
			Čl. 14. Smatramo da predmet ovoga zakona nije uređenje dostupnost podataka iz javnih registara javnosti jer se ista dostupnost obvezatno uređuje zakonom odnosno podzakonskim i općim aktima kojim je ustrojen i temeljem kojih se vodi određeni javni registar. Osim toga dostupnost podataka iz javnih registara uopće nije navedena u čl. 1. zakona koja uređuje predmet zakona. Ovaj zakon bi	Prihvaća se primjedba o načelnom uređenju dostupnosti

			trebao propisivati dostupnost podataka i njihovu razmjenu između tijela javnog sektora i drugih državnih tijela. Ako se zakonom ipak želi načelno urediti dostupnost podataka iz javnih registara, primjerenijom smatramo slijedeću odredbu (pri čemu je stavak 2. ovoga članka suvišan): <i>„Podaci prikupljeni u javnim registrima dostupni su javnosti sukladno propisima temeljem kojih su ustrojeni i temeljem kojih se vode, propisima o zaštiti osobnih podataka, tajnosti podataka te propisima o pravu na pristup informacijama.“</i>	podataka iz javnih registara, tako da novi čl.14 sad glasi: „Podaci prikupljeni u javnim registrima dostupni su javnosti sukladno propisima temeljem kojih su ustrojeni i temeljem kojih se vode, propisima o zaštiti osobnih podataka, tajnosti podataka te propisima o pravu na pristup informacijama.“
			Čl. 16. st. 3. Odredba je nejasna. Što znači da će se zahtjev za pristup podacima upućivati putem Metaregistra? Tko je ovlašten na podnošenje toga zahtjeva? Ako se ovom odredbom cilja na tijela javnog sektora koji su ovlašteni preuzimati određene podatke, onda bi to trebalo jasno izraziti.	Odredba govori da će se zahtjev za pristup svih dionika podacima omogućiti putem Metaregistra. Točan način tehničke realizacije objasniti će se putem propisa nižeg ranga.
			Čl. 22. u vezi s čl. 23. st. 3. Rok od 6 mjeseci za donošenje Pravilnika o državnoj informacijskoj infrastrukturi (čl. 4. st. 2.) je predug obzirom na dužnost tijela javnog sektora na usklađenje svojih podataka s autentičnim podacima iz temeljnih registra u roku od godine dana od stupanja na snagu zakona (čl. 23. st. 3.) jer tijelima javnog sektora ostaje vrlo malo vremena za potrebne prilagodbe.	Primjedba se odbija iz razloga što predlagatelj Zakona smatra da je rok primjeren.

4.	Sveučilište u Zagrebu, Sveučilišni računski centar (Srce)	Načelne primjedbe	Dajemo podršku donošenju zakona kojim se reguliraju pitanja vezana uz državnu informacijsku infrastrukturu	
		Primjedbe na pojedine članke nacrtu zakona, drugog propisa ili akta s obrazloženjem	Predlažemo izmjenu u članku 7, stavak (3) tako da glasi: <i>"Sva tijela javnog sektora obvezna su za identificirani i autentificirani pristup elektroničkim javnim uslugama iz svog djelokruga koristiti elektroničke vjerodajnice koje prihvaća nacionalni sustav za identifikaciju i autentifikaciju, osim ako postoji međunarodni sporazum kojim je propisano drugačije."</i> Ovakvom formulacijom omogućio bi se nastavak rada specifičnih posredničkih infrastruktura, kao što je AAI@EduHr, uz uvjet da budu usklađene sa normama NIAS-a. Svrha takvih infrastruktura jest da efikasno zadovolje specifične potrebe određene zajednice posebice u smislu isporuke autorizacijskih atributa karakterističnih za zajednicu/okruženje u kojem djeluju. Nacionalne posredničke infrastrukture (AAI) za potrebe znanosti i obrazovanja prihvaćeni su koncept u zemljama Europske unije, a stanje u kojem se nalazi AAI@EduHr afirmira Republiku Hrvatsku kao jednu od nositeljica tih aktivnosti.	Prijedlog se načelno prihvaća iz razloga što navedena odredba već određuje da sve elektroničke usluge moraju koristiti NIAS kao sustav za identifikaciju i autentifikaciju, a istovremeno ne zabranjuje korištenje i drugih sustava za identifikaciju i autentifikaciju.

5.	HUP – Hrvatska udruga poslodavaca (Udruga komunikac. i informacijske djelatnosti)	Primjedbe na pojedine članke nacрта zakona, drugog propisa ili akta s obrazloženjem	Članak 2. stavak 1. Predlažemo dodati novu točku 3., a daljnje točke se pomiču za jedan broj, koja glasi: „Državna infrastruktura interoperabilnosti (DIINT) je sustav kojeg čine zajednička državna osnovica za sigurnu razmjenu podataka, alati za interoperabilnost kao što su Metaregistar, tehnički standardi, klasifikacije, javni registri, sustav e-Gradanin, a kojeg čine središnji državni portal, zajednički sustav za identifikaciju i autentifikaciju i korisnički pretinac te mreže državne informacijske infrastrukture HITRONet i CARNet. „ Definicija je preširoka i uključuje sve informacijske sustave javnog sektora (uključujući i lokalnu samoupravu). Državna informacijska infrastruktura kojom upravlja čelnik tijela za e-Hrvatsku treba se odnositi samo na centralnu infrastrukturu za uspostavu interoperabilnosti na koju se povezuju informacijski sustavi TDU i lokalne samouprave te javnih poduzeća i ustanova sa specijalnim ovlastima po definiranim standardima. Ne može čelnik tijela za e-Hrvatsku upravljati IT sustavom drugih tijela (npr. MORH-a, MUP-a, HZZO-a) što bi bila posljedica ove odredbe. Tu se, naime, postavlja i pitanje uloge Uprave za e-Hrvatsku, koja je po nomenklaturi Zakona o sustavu državne uprave (čl 43.) Upravna	1. Prihvaća se prijedlog na način da se iz definicije u čl. 2. t.3. Državne informacijske infrastrukture (DII) izbacuje dio da je DII sustav kojeg čine informacijski sustavi tijela javnog sektora koji se povezuju na zajedničku državnu osnovicu za sigurnu razmjenu podataka. 2. Primjedba da je definicija preširoka se odbacuje, jer tijela javnog sektora utvrđena ovim Zakonom ne uključuju i tijela lokalne samouprave. 3. Primjedba koja se odnosi na čl. 2. toč.18. se prihvaća te glasi: <i>Temeljni registar</i> je javni registar u kojem se prikuplja i vodi barem jedan autentični podatak, a koji je kao temeljni određen odlukom Vlade Republike Hrvatske. Također je čl. 8.st. 4. preformuliran i glasi: Vlada Republike Hrvatske donosi odluku o određivanju registra temeljnim registrom na prijedlog središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove e-Hrvatske.
----	--	--	--	---

			organizacija u sastavu ministarstva (Ministarstva uprave) nasuprot zacijelo prirodnijoj ulozi koju normira čl. 44. Zakona o sustavu državne uprave (Državni ured). K tome, potrebno je prilagoditi/promijeniti relevantne odredbe i Zakona o ustrojstvu i djelokrugu ministarstava i drugih središnjih tijela državne uprave, kako bi uloga e-Hrvatske bila jednoznačno definirana. Točku 3., koja našim prethodnim prijedlogom postaje točka 4., izmijeniti da glasi: <i>„Državna informacijska infrastruktura je sustav kojeg čine informacijski sustavi tijela javnog sektora koji se povezuju na Državnu infrastrukturu interoperabilnosti.“</i> Razdvojiti pojmove Državna informacijska infrastruktura – koji se odnosi na kompletnu IT infrastrukturu javnog sektora i pojam Državna infrastruktura interoperabilnosti – koji se odnosi na infrastrukturu kojom upravlja čelnik tijela za e-Hrvatsku. Točku 18. izmijeniti da glasi: <i>„18. Temeljni registar je javni registar u kojem se prikuplja i vodi barem jedan autentični podatak o fizičkim osobama, pravnim osobama, osobnom identifikacijskom broju za fizičke i pravne osobe, te prostoru, a koji je odlukom Vlade određen kao temeljni registar.“</i>	
--	--	--	--	--

			Prema predloženoj definiciji gotovo svi registri su temeljni, jer svaki sadrži bar jedan autentični podatak "koji je izvoran i vjerodostojan, te kao takav određen zakonom" (upravo zato se i uspostavljaju registri). K tome, u koliziji je članak 2. točka 18. i članak 8. stavak 3. tako da treba odrediti jasan kriterij. Trebalo bi ograničiti temeljne registre na one koji su definirani odlukom Vlade RH-a koji se tiču osnovnog statusa i životnog ciklusa entiteta na koji se registar odnosi (prostor, stanovništvo, pravne osobe, financije, statistika...).	
			Članak 4. st.1. Izmijeniti „Državna informacijska infrastruktura“ u „Državna infrastruktura interoperabilnosti“ tako da stavak glasi: „Svrha državne infrastrukture interoperabilnosti jest osiguranje interoperabilnosti javnih registara i informacijskih sustava tijela javnog sektora te osiguranje zajedničkih elemenata za interakciju s građanima ili drugim korisnicima.“ Ako je Državna informacijska infrastruktura definirana kao kompletan informacijski sustav javnog sektora, onda njegova svrha nije interoperabilnost javnih registara, nego informatička podrška poslovanju javne uprave. Opisana svrha puno više odgovara definiciji Državne infrastrukture	1. Prihvaća se prijedlog na način da se iz definicije u čl. 2. t.3. Državne informacijske infrastrukture (DII) izbacuje dio da je DII sustav kojeg čine informacijski sustavi tijela javnog sektora koji se povezuju na zajedničku državnu osnovicu za sigurnu razmjenu podataka (isto kao gore).

		interoperabilnosti. st.2. Predlažemo izmijeniti tako da glasi: „Čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove e-Hrvatske Pravilnikom o državnoj informacijskoj infrastrukturi propisat će uvjete i aktivnosti nužne za pokretanje, implementaciju, razvoj i nadzor projekata vezanih uz državnu informacijsku infrastrukturu, način upravljanja, razvoja te ostale elemente neophodne za rad državne infrastrukture interoperabilnosti.“ Standardi se definiraju Hrvatskim okvirom interoperabilnosti (novi stavak). Čelnik tijela za e-Hrvatsku može upravljati samo centralnom infrastrukturom interoperabilnosti za koju je nadležan. Ne može upravljati kompletnim informacijskim sustavom državne uprave (ili čak kompletnog javnog sektora). Tu se postavlja i pitanje uloge Uprave za e-Hrvatsku, koja je po nomenklaturi Zakona o sustavu državne uprave (čl. 43.) Upravna organizacija u sastavu ministarstva (Ministarstva uprave) nasuprot zacijelo prirodnijoj ulozi koju normira čl. 44. Zakona o sustavu državne uprave (Državni ured). K tome, mutatis mutandis treba prilagoditi/promijeniti relevantne odredbe i Zakona o ustrojstvu i djelokrugu ministarstava i drugih središnjih tijela državne uprave, kako bi	Uvažava se primjedba vezana uz st.2. i isto će biti riješeno kroz Pravilnik.
--	--	---	---

		uloga e-Hrvatske bila jednoznačno definirana. Dodati novi stavak 3 koji glasi: „Organizacijske i tehničke standarde za povezivanje na državnu infrastrukturu interoperabilnosti definira Hrvatski okvir za interoperabilnost (HROI), usklađen sa važećim Europskim okvirom interoperabilnosti (EIF 2.0)“ Sukladno Europskom okviru interoperabilnosti (EIF 2.0), s kojim se Hrvatska morala uskladiti do kraja 2013. g. organizacijski i tehnički standardi definiraju se Okvirom interoperabilnosti, a ne pravilnikom koji autonomno donosi čelnik središnjeg tijela državne uprave (dakle, čak ne niti ministar). Standardi se moraju donositi konsenzusom stručne zajednice, uvažavajući definirane standarde na razini Europske unije, a ne pojedinačnom odlukom.	Primjedba se odbija iz razloga što je svrha i cilj Zakona da se definira uloga dionika u razvoju DII te načela, a vezanje na konkretne dokumente nikako nije uputno jer bi njihova izmjena tražila izmjenu Zakona. O navedenom će se voditi računa kod donošenja propisa nižeg ranga. Člankom 5. st. 5. naveden je princip obveznosti pridržavanja EU i RH odrednica, normi i sl.
		Članak 5. st. 1. točka 6. Predlažemo da ista glasi: "6. dostupnost podataka iz javnih registara svim tijelima javnog sektora, građanima i drugim korisnicima sukladno propisima o zaštiti osobnih podataka, informacijske sigurnosti te propisima o pravu na pristup informacijama." S obzirom da je to korektno učinjeno u članku 14. stavku 1., pretpostavljamo kako je u ovom članku slučajno propušteno propisati da dostupnost	Primjedba se prihvća i članak sad glasi: „dostupnost podataka iz javnih registara svim tijelima javnog sektora, građanima i drugim korisnicima sukladno propisima o zaštiti osobnih podataka, tajnosti podataka, informacijske sigurnosti te propisima o pravu na pristup informacijama.“

			podataka iz javnih registara mora biti u skladu i sa propisima o pravu na pristup informacijama te predlažemo dopunu točke.	
			Članak 6. st. 3. Stavkom 3. nije predviđena potreba ili mogućnost da se postojeći projekti koji će se povezivati na državnu informacijsku infrastrukturu unesu u Registar. Potreba za tim je prilično velika jer će se niz projekata (aplikacija, servisa), povezivati vrlo brzo na DII po potrebi procesa te je potrebno imati dobar pregled što je trenutno aktivno na DII. Time se omogućuje i bolji uvid u postojeće stanje te bolje ekonomsko upravljanje projektima. Predlažemo da stavak 3. članka 6. glasi "Sva tijela javnog sektora obvezna su sve postojeće, planirane kao i projekte u tijeku koji se povezuju na državnu informacijsku infrastrukturu unijeti u javni Registar ProDII".	Primjedba se prihvaća na način da čl.6. st.3. sada glasi: „Sva tijela javnog sektora dužna su u roku od 3 mjeseca od uspostave javnog registra ProDII unijeti u njega sve projekte završene unazad pet godina, planirane projekte kao i projekte u tijeku koji se povezuju na državnu informacijsku infrastrukturu u svrhu njihove objave.“
			Članak 7. Nedostaje snažnija definicija u usporedbi s postojećom odredbom stavka 4. članka 7. Nacrta obveze za sva tijela javne uprave da svu svoju komunikaciju, uključujući e-servise, integriraju u e-Građane. Naime, ako javna uprava ne bude svu (ili barem većinu i najvažniju) komunikaciju s građanima i pravnim subjektima kanalizirati kroz ovu elektroničku infrastrukturu, registri i automatizirane	U potpunosti se prihvaća komentar da se sve usluge trebaju kanalizirati na infrastrukturu e-Građana no primjedba se odbija uz obrazloženje da je Zakonom dovoljno jako naglašena definicija sustava e-Građana.

			poruke neće polučiti očekivanu promjene.	
			Članak 9. Predlažemo dodati novi stavak 6., koji glasi: "Pravne i fizičke osobe iz stavaka 4. i 5. ovoga članka, koje su dostavile podatke u javni registar imaju mogućnost uvida u dostavljene podatke, kao i druge podatke koje tijela javnog sektora vode o njima, a način uvida i upravljanja podacima koje su dostavili propisat će čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove e-Hrvatske Pravilnikom iz članka 4. stavka 2. ovog Zakona". Stavci 6. i 7. postaju stavci 7. i 8. Naime, stavicima 4. i 5. članka 9. uređuje se dostavljanje podataka (dobrovoljno ili temeljem propisane obaveze u javne registre) te mogućnost njihovog opoziva. S obzirom na kompleksnost mogućih podataka, potrebno je predvidjeti pravnim i fizičke osobe mogućnost uvida podataka koje su dostavile u sustav Registara te koji se vode kao „korisnički dostavljeni“, kako bi njima mogla bolje upravljati.	Primjedba se odbija uz obrazloženje da pravne i fizičke osobe temeljem propisa o pravu na pristup informacija te propisa o zaštiti osobnih podataka imaju pravo uvida u dostavljene podatke te smatramo da nema potrebe isto ponavljati.
			Članak 12. Izmijeniti „Javni“ u „Temeljni“, tako da stavak glasi „Temeljni registri se udomljavaju u podatkovnim centrima koji zadovoljavaju uvjete propisane pravilnikom iz članka 4. stavka 2. ovog Zakona.	Primjedba se odbija.

			Dodati stavak 2. koji glasi: „Javni registri se udomljavaju u podatkovnim centrima koji zadovoljavaju standarde definirane Hrvatskim okvirom interoperabilnosti iz članka 4. stavka 3. ovog Zakona.“ Temeljni registri moraju zadovoljavati posebne uvjete, jer čine okosnicu državne informacijske infrastrukture. Nema smisla propisivati iste uvjete za preko 2.000 javnih registara – oni moraju zadovoljavati samo temeljne sigurnosne standarde definirane okvirom interoperabilnosti.	Primjedba se odbija iz razloga što su svi javni registri od javnog interesa i nužno ih je zaštititi u sustavima koji odgovaraju minimalnim sigurnosno-tehničkim standardima.
			Članak 13. St. 2. Predlažemo izmijeniti da glasi: „Prije ustrojavanja javnog registra, voditelj javnog registra dužan je popuniti podatke o javnom registru u Metaregistru.“ Ne može se za donošenje propisa postavljati uvjet da se ishodi neko odobrenje – a posebno ne da zakonodavna vlast traži odobrenje od izvršne, što bi mogao biti slučaj ukoliko ostane predložena formulacija. S druge strane, voditelj javnog registra prilikom ustrojavanja javnog registra morat će voditi računa o odredbama Pravilnika o kojem govori čl. 4 st. 2 i predloženi dodatni st. 3. – što valja i normirati u odnosnom Pravilniku. Potom je stvar inspekcijskog nadzora, da li je voditelj javnog registra postupao sukladno	Primjedba se odbija iz razloga što se u Zakonu ne radi o uplitanju u zakonodavnu vlast, nego o stvaranju tehničkih uvjeta za njegovo ustrojavanje. Napominjemo da tražena procedura o zadovoljavanju minimalnih uvjeta već postoji u postojećim propisima.

		navedenom ili ne, a ne da se traži prethodno odobrenje središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove e-Hrvatske. Jasno je da propisi moraju biti međusobno usklađeni, ali to se postiže koordinacijama, a o eventualnoj nesukladnosti odlučuje sud. Stavkom 3. određuje kako se registri koji se ustrojavaju radi ispunjavanja internih potreba tijela javnog sektora ne moraju evidentirati u Metaregistru. Predlažemo brisanje stavka 3. članka 13., jer postoji mogućnosti da će isti podaci vremenom postati bitni za interno povezivanje procesa u državnoj upravi te iako neće biti javno dostupni, bitno je imati ih registrirane za potrebe budućih projekata u državnoj upravi. Također, ovdje se omogućuje Voditeljima da arbitrarno odlučuju što je "interna potreba tijela", ne vodeći računa o potencijalnim projektima integracije u državnoj upravi". Voditelj javnog registra se uvijek prema stavku 2. članka 13. može konzultirati o toj potrebi s središnjim tijelom državne uprave zaduženim za poslove e-Hrvatske.	Primjedba se odbija.
		Članak 16. Stavak 3. članka 16. implicira podnošenje zahtjeva za pristup podacima iz javnih registara i reguliranje prava pristupa tim podacima, što može otvoriti mogućnost postojanje procedure koja	Primjedba se prihvća.

		može usporiti komunikaciju podataka ili ju potpuno onemogućiti, pogotovo u domeni automatskog (procesnog) pristupa podacima. Predlaže se da se, a u okviru naših preuzetih obaveza unutar Open Government Partnershipa, uspostavljanja portala za pristup podacima (open data) te obavezama koje nalaže Zakon o pravu na pristup informacijama, da se stavak 3. izmijenjeni i glasi: "(3) Pristup podacima iz javnih registara i reguliranje prava pristupima tim podacima obavlja se putem Metaregistra". Stavak 6. ispravno regulira da će se način (ne i zahtjev) regulirati naknadno Pravilnikom.	
		Članak 17. Predlažemo naslov iznad članka 17. izmijeniti da glasi: „V. UPRAVLJANJE DRŽAVNOM INFRASTRUKTUROM INTEROPERABILNOSTI Upravljanje državnom infrastrukturom interoperabilnosti „ Ne može jedno tijelo upravljati kompletnom informacijskom infrastrukturom javnog sektora, već samo centralnom infrastrukturom interoperabilnosti. Predlažemo da članak 17. glasi: „Za upravljanje državnom	Primjedba je već uvažena u prethodnim točkama.

			infrastrukturu interoperabilnosti nadležno je središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove e-Hrvatske.“ Ne može jedno tijelo upravljati kompletnom informacijskom infrastrukturom javnog sektora, već samo centralnom infrastrukturom interoperabilnosti. Državnom informacijskom infrastrukturom upravljaju tijela koja su joj i vlasnici. I ovdje vrijedi komentar koji je priložen kod čl. 4 st.): Tu se postavlja i pitanje uloge Uprave za e-Hrvatsku, koja je po nomenklaturi Zakona o sustavu državne uprave (čl 43.) Upravna organizacija u sastavu ministarstva (Ministarstva uprave) nasuprot zacijelo prirodnijoj ulozi koju normira čl 44 Zakona o sustavu državne uprave (Državni ured). K tome, mutatis mutandis treba prilagoditi/promijeniti relevantne odredbe i Zakona o ustrojstvu i djelokrugu ministarstava i drugih središnjih tijela državne uprave, kako bi uloga e-Hrvatske bila jednoznačno definirana.	
			Članak 18. st. 1. Predlažemo izmijeniti točku 4. da glasi: „Suraduje s tijelima javnog sektora na izradi tehničke dokumentacije za ustrojavanje, promjenu, ukidanje i način udomljavanja registra i nadzire sukladnosti dokumentacije s Hrvatskim okvirom interoperabilnosti iz čl. 4. st. 3.“	Primjedba se usvaja na način da čl.18.st.1. sad glasi: „Izdaje suglasnosti tijelima javnog sektora na zahtjeve o ustrojavanju, promjeni, ukidanju i načinu udomljavanja registra.“ U povezanom ICT sustavu važno je koordinirati sve aktivnosti vezane uz promjene u bilo kojem dijelu sustavu registara.

		Zahtjev za ustrojavanje, promjenu, ukidanje i način udomljavanja registra nije nigdje definiran pa se ne zna tko bi ga trebao podnijeti, kome i zašto. Protivno postulatima moderne demokratske države bi bilo da jedna uprava daje suglasnosti na tehničku dokumentaciju za sve IT projekte u javnom sektoru koji se tiču registara. To bi dovelo do velikog zagušenja u ostvarenju projekata. Okvir interoperabilnosti, potvrđen odgovarajućim propisom, je mjesto gdje se definiraju standardi kojih se javni sektor mora pridržavati, a središnje tijelo može vršiti nadzor i djelovati savjetodavno – pružati tehničku pomoć.	
		Članak 19. U domeni izvještavanja realizacije zakona nije predviđen oblik javnosti podataka o Registrima projekata vezanih uz državnu informacijsku infrastrukturu (ProDII) iako je predviđeno da je Pregled projekata javan (članak 6. stavak 4.) te se predlaže dodavanje novih stavaka 3. i 4. koji glase: "(5) Tijela javnog sektora dužna su upisati sve Projekte, realizirane, u postupku realizacije ili u planu u Registar projekata državne informacije infrastrukture (ProDII) u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovog Zakona". Također predlažemo, a sukladno izmjeni	Članak pojašnjavamo napomenom da je domena izvještavanja navedena u čl.18. st.9. Zakona. Također, dostupnost podacima ovisiti će i o činjenici da li je ili nije neki projekt klasificiran oznakom povjerljivosti. Primjedba se ne prihvaća iz razloga što su u Uredbi sva tijela javnog sektora dužna su u roku od 3 mjeseca od uspostave javnog registra ProDII unijeti informacije o svojim postojećim i planiranim ICT projektima u svrhu njihove objave te se smatra da je rok dostatan. Nastavno na primjedbu, napominjemo da će ProDII biti javno dostupan na web stranici središnjeg tijela državne uprave

			članka 19. da se doda stavak 6. koji glasi: "(6) Središnje tijelo državne uprave nadležne za poslove e-Hrvatske objaviti će javni pregledni portal Projekata vezanih uz državnu informacijsku infrastrukturu (ProDII) u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovog Zakona".	nadležnog za poslove e-Hrvatske.
6.	Povjerenica za informiranje dr.sc. Anamarija Musa, dipl. iur.	Načelne primjedbe	Nacrt Zakona sadrži puno tehničkih izraza (primjerice udomljavanje), a također i drugih neodgovarajućih izraza (primjerice podizanje svjesnosti) te ga je potrebno uskladiti sa standardnim hrvatskim jezikom.	
		Primjedbe na pojedine članke nacrt zakona, drugog propisa ili akta s obrazloženjem	Primjedba na čl. 14. : Postojeći prijedlog odredbe čl. 14. ne obuhvaća sve moguće slučajeve zaštite pristupa podacima, a ujedno ne određuje način i uvjete dostupnosti. Kako je dostupnost podataka o kojima tijela javne vlasti vode službene evidencije (registri) regulirana Zakonom o pravu na pristup informacijama, (NN 25/13), primjerice čl. 10., te drugim odredbama kojim se uređuju ograničenja vezana uz zaštitu osobnih i tajnih podataka, predlažemo odredbu izraditi na način da upućuje na primjenu Zakona o pravu na pristup informacijama te dodatno naglašava nužnu zakonsku utemeljenost za eventualnu objavu osobnih ili drugih zaštićenih podataka koja je uređena zakonom (posebnim	Smatramo da članak 14. u dovoljnoj mjeri ukazuje upravu na propise na koje navedeni prijedlog ukazuje.

			zakonima te Zakonom o pravu na pristup informacijama). Takva regulacija bila bi u skladu s Direktivom 2003/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. studenog 2003. o ponovnoj uporabi informacija javnog sektora. Prijedlog članka 14. Objava javnih registara 1) Javni registri dostupni su javnosti sukladno zakonu kojim se uređuje pravo na pristup informacijama. 2) Tijela javnog sektora dužna su objaviti javne registre na internetskim stranicama na lako pretraživ način i u ponovno upotrebljivom obliku. 3) Osobni i drugi zakonom zaštićeni podaci mogu se objaviti samo pod uvjetima i na način propisan zakonom.	
7.	Prof.dr.sc. Željko Bačić, predstojnik Zavoda za geomatiku Geodetskog fakulteta, Sveučilište u Zagrebu	Načelne primjedbe	Za pohvaliti je trud izrađivača Nacrta prijedloga Zakona, ali isto tako za istaknuti da tekst sadrži previše nedorečenosti i višeznačnosti, te je isti stoga, najblaže rečeno, potrebno značajno doraditi!	
			Obrazloženje razloga za donošenje Zakona nije točno! (Dokument za savjetovanje). Zar predlagatelj nije upoznat sa Zakonom o nacionalnoj infrastrukturi prostornih podataka (NN 56/2013)?	Upoznati smo sa Zakonom o nacionalnoj infrastrukturi prostornih podataka i zahvaljujemo na sugestiji, međutim napominjemo da je obrazloženje razloga za donošenje upravo ono što smo napisali.

			Obzirom da se u stručnoj inozemnoj literaturi, barem koja je nama poznata, najčešće koristi izraz key registers , predlažemo predlagatelju razmotriti zamjenu izraza temeljni registri s izrazom ključni registri .	Zahvaljujemo na sugestiji, predlagatelj Zakona se susretao s terminom „ <i>key registers</i> “, ali i s terminom „ <i>basic registries</i> “ i odlučio na prijevod „temeljni registri“.
		Primjedbe na pojedine članke nacрта zakona, drugog propisa ili akta s obrazloženjem	Čl. 2.točka 1. povezana s točkom 18. i čl. 8. Definicija pojma <i>autentični podataka</i> nije jednoznačna! Ako se predmetna definicija sagleda u kontekstu točke 18. istog članka, koja objašnjava da je temeljni registar onaj koji vodi barem jedan autentični podatak, a koja je vezana za članak 8., ostaje višeznačno što su to izvorni i vjerodostojni podaci! Ne postoji definicija izvornosti i vjerodostojnosti, niti određenje na što ili koga se odnosi autentičnost. Najčešće određenje temeljnih registara vezano je za autentične podatke koji se odnose na ljude (matica, prebivalište),nekretnine (katastar, adresni registar) i stvari (npr. vozila i plovila) i njihove primarne odnose (npr. vlasništvo nad nekretninama). Definicijom autentičnog podatka iz točke 1. i podaci/registri koji su atributni u odnosu na ljude, nekretnine i stvari mogu postati autentični/temeljni. Primjera radi podatak da je neka nekretnina zaštićeni spomenik kulture što se vodi u zakonom propisanom	Prijedlog se djelomično prihvaća te je dodan novi stavak u čl.8. koji dodatno definira autentični podatak: „Autentičnost podataka proizlazi iz svrhe prikupljanja podataka“.

		registru pri MK je atribut izvornom podatku o nekretninama iz katastra i bez obzira što se dalje u nekim registrima i njih koristi kao izvornike. Ovaj podatak, ukoliko se želi uspostaviti sadržajna konzistentnost informatičke infrastrukture zbog svoje atributnosti ne može biti autentični podatak! Stoga je potrebno preciznije definirati na što se odnose autentični podaci, čime će se precizirati i koji su to temeljni registri. Prijedlog: Točka 1. trebala bi glasiti: <i>Autentični podatak</i> je podatak o ljudima, nekretninama i stvarima te primarnim odnosima između njih, koji je izvoran i vjerodostojan te se vodi u javnom registru sukladno posebnom propisu (zakonu).	
		Čl.2. točka 13. Podatkovni centar je ustanova... – ovakvom definicijom se uvodi u tumač pojmova presumcija da podatkovni centri mogu biti samo institucije (čak ne tijela) u vlasništvu države (riječ ustanova prvenstveno podrazumijeva da je upravo riječ o državnoj/javnoj ustanovi). Ovakva definicija nije na tragu rješenja koja se danas primjenjuju u zemljama EU gdje se u mnogo slučajeva registri udomljavaju u podatkovne centre koji nisu u državnom vlasništvu jer pružaju bolje i jeftinije usluge.	Primjedba se prihvaća na način da će se uz riječ „ustanova“ dodati i pojam „pravne osobe“. Pitanje licenciranja podatkovnih centara nije predmet ovog Zakona.

			Nadalje, što je s TDU koje su izgradile podatkovne centre? Također, monopoli poskupljuju cijenu usluga, što je protivno državnoj politici štednje i transparentnosti, pri čemu sigurnost nije kontraargument jer je previše dokaza da vođenje nečega u državnim subjektima ne garantira sigurnost per se! Stoga jedini pravi i korektni kriterij, koji ne izaziva dvojbu (sumnju) jest opremljenost i sposobnost pružanja (garantiranja) servisa. Prijedlog: Podatkovni centar je pravna osoba... Na to nastavno treba ugraditi normu da se podatkovni centri trebaju licencirati.... što onda predstavlja regulatorni instrument!	
			Čl. 4. Stavak (2) članka 4. nema veze sa stavkom(1). Riječ je o dvije različite stvari koje ne mogu stajati u istom članku. Osim toga prije definiranja pravilnika idu u svakom slučaju načela (članak 5.). Prijedlog: Stavak (2) članka 4. prebaciti u samostalan članak iza članka 5.	Primjedba se odbija.
			Čl. 5. Ne može se na zadnje mjesto staviti dostupnost podataka iz javnih registara tijelima javnog sektora, građanima i drugim korisnicima, to je valjda primarni	Primjedba se prihvaća i mijenja se redoslijed načela.

		razlog, kao što je napisano i u priloženom obrazloženju – razlozima za donošenje Zakona. Čak i da je ovog trenutka racionalizacija troškova najvažniji cilj donošenja Zakona, isti razlog ne može biti naveden kao prvi (zbog toga se ne donose zakoni) u načelima izgradnje državne informacijske infrastrukture. Pored navedenog, upravo kod točke 6. nedostaje načelo. Imamo <i>racionalizaciju</i> izdataka, <i>sustavni</i> razvitak, <i>jedinstveno</i> upravljanje, <i>usklađivanje</i> planova, <i>sustavnu</i> zaštitu i ??? dostupnost. Prijedlog: Načela treba posložiti slijedećim redoslijedom (prema sadašnjim brojčanim oznakama): 6. 2. 5. 3. 4. 1. Uz dostupnost treba dodati načelo, a to može samo predlagatelj! Npr. <i>potpuna</i> ili <i>selektivna</i> dostupnost....	
		Čl. 8. stavak (1) Navedeno, kako je napisano, nije i ne može biti svrha temeljnih registara! Svaki temeljni registar uspostavlja se sukladno posebnom propisu (zakonu) i kao takav ima zadaću voditi evidenciju/registrirati podatke koji su	Primjedba se prihvaća.

			propisani i na način koji je propisan posebnim propisom. Osim toga, upravo je svrha državne informacijske infrastrukture (a ne temeljnih registara) osigurati dostupnost prikupljenih autentičnih podataka temeljnih registara svim tijelima javnog sektora... Prijedlog: Članak 8. stavak (1) treba glasiti: Svrha temeljnih registara je, pored registracije podataka propisanih posebnim zakonima, osigurati dostupnost prikupljenih autentičnih podataka kako bi sva tijela javnog sektora mogla koristiti autentične podatke koji su im potrebni za obavljanje poslova iz svog djelokruga.	
			Čl. 8. stavak (3) Predmetnim stavkom predlaže se da Vlada RH utvrdi temeljne registre na prijedlog STDU nadležnog za poslove e-Hrvatske. Sukladno raspravi vezanoj za točku 1. članka 2. zbog nejednoznačnosti definicije autentičnog podatka prepušteno je STDU nadležnom za poslove e-Hrvatske diskreciono predlagati koji će registri biti temeljni. Ova tvrdnja ne dovodi u sumnju postupanja STDU nadležnog za poslove e-Hrvatske, već ukazuje da je slijed definicija i predmetne odredbe takav da omogućuje pogrešno postupanje te je stoga isto potrebno onemogućiti.	Primjedba se ne prihvaća uz napomenu da je sustav postavljen na način da se može upravljati razvojem sustava i uvoditi ga postupno i kontrolirano.

			Prijedlog: Sam stavak (3) nije potrebno mijenjati ako se kvalitetno redefiniraju <i>autentični podaci</i> i <i>temeljni registri</i>.	
			Čl. 9. stavak (3), čl. 10. stavak (3) i čl. 11. Redundantnost je nepotrebna! Sadržajno ne postoji razlika koju je predlagatelj zamislio da bi normu trebalo čak tri puta pisati. Prijedlog: Normu treba precizirati! Kako, to zna samo predlagatelj jer se iz teksta nacрта prijedloga Zakona ne može isčitati što je predlagatelj zamislio.	Primjedba se ne prihvaća jer članak 9. govori o funkcionalnosti pri ustrojavanju registra, dok čl. 10. govori o funkcionalnosti istog kod korištenja podataka.
			Čl. 13. stavak (2) i čl. 18. stavak (1) točka 4. Norma iz čl. 13. stavak (2) kojom je voditelj javnog registra <i>dužan ishoditi odobrenje od središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove e-Hrvatske o sukladnosti s pravilnikom iz članka 4. stavka 2. ovog Zakona</i> i odnosi se samo na ustrojavanje javnog registra, nije isto što i norma propisana čl. 18. stavak (1) točka 4. kojom se propisuje da STDU nadležno za poslove e-Hrvatske <i>izdaje suglasnosti tijelima javnog sektora na tehničku dokumentaciju zahtjeva o ustrojavanju, promjeni, ukidanju i načinu udomljavanja registra</i>.	Primjedba je djelomično već uvažena kroz prethodne stavke, a izmjenom čl. 18. st. 4. Zakona kojim se briše suglasnost tijelima javnog sektora na tehničku dokumentaciju od strane središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove e-Hrvatske.

			<i>Prijedlog:</i> Norme treba uskladiti!	
			Poglavlje IV, čl. 16. Koristi se pojam Metaregistar. Sadržajno riječ je o registru metapodataka koji opisuju druge javne registre i podatke koje oni vode. Pored navedenog „Metaregistar“ nije niti će biti jedini registar metapodataka u Hrvatskoj te je stoga neprimjereno koristiti taj izraz. Štoviše, kada se sagleda zadaća „Metaregistra“ propisana točkom (3) članka 16. onda tek nije riječ o „Metaregistru“ već prije o sustavu koji ima attribute portala jer omogućuje funkcionalnosti pristupa i korištenja podataka iz različitih baza. Iz teksta Zakona morala bi proizlaziti jasnoća i lakoća razumijevanja. Uporabom pogrešnih riječi obveznici Zakona i bilo koji čitatelj dovode se u zabludu. <i>Prijedlog:</i> Zamijeniti riječ Metaregistar s riječima <i>registar metapodataka o javnim registrima Republike Hrvatske</i> u dijelu koji se odnosi na metapodatke. Glede funkcionalnost portala koje su ugrađene u članak 16. predlagatelj bi trebao razmotriti nije li bolje člancima razdvojiti ove dvije zadaće i jasnije opisati što se	Primjedba se odbija. Uporaba termina 'metapodataka' namjerno je izbjegnuta jer je želja predlagatelja u što većoj mjeri izbjeći tehničke termine.

			propisuje!	
			Čl. 17. i čl. 21. Sagledaju li se povezano članci 17. i 21. proizlazi da se Zakonom središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove e-Hrvatske zadužuje upravljati državnom informacijskom infrastrukturom (čl. 17.), dok se u čl. 21. isto tijelo zadužuje za <i>nadzor nad provedbom ovoga Zakona te korištenjem i upravljanjem državnom informacijskom infrastrukturom...</i> Dakle, u dijelu upravljanja državnom informacijskom infrastrukturom središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove e-Hrvatske samo sebe nadzire! Prijedlog: Predlaže se predlagatelju pogledati što je predložio i korigirati normu!	Primjedba se ne prihvaća iz razloga što je nadzor definiran sukladno odredbama o upravnom nadzoru kako to uređuje Zakon o sustavu državne uprave.
			Čl. 22. i čl. 23. Čl. 22. propisano je donošenje pravilnika iz članka 4. stavak 2. u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ovog Zakona. Čl 23. Propisano je da će tijela javnog sektora/voditelji registara po sva četiri stavka izvršiti obveze u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovog Zakona. Donošenje sveobuhvatnih pravilnika kao što je ovaj propisan člankom 4. stavkom 2. ovog Zakona je kritična aktivnost implementacije Zakona. Praksa je u proteklih 20 godina pokazala da je pridržavanje rokova najslabija karika implementacije. U slučaju kašnjenja pravilnika, rokovi za	Primjedba se ne prihvaća.

			tijela javnog sektora/voditelji registara ne mijenjaju se, što može ta tijela, ni kriva ni dužna, dovesti u stanje nepoštivanja Zakona! Prijedlog: Predlaže se promjena svih stavaka članak 23. na način da se rok stipulira kako slijedi: u roku od šest mjeseci od donošenja pravilnika iz članka 4. stavak 2. ovog Zakona.	
			Poglavlje VII. Nastavno na prethodno, predlagatelj nije propisao rok u kojem će uspostaviti registar metapodataka?! Predlagatelj je međutim propisao u članku 23. da će tijela javnog sektora/voditelji registara u roku od godinu dana unijeti „svoje“ podatke u registar metapodataka.... Neozbiljno! Prijedlog: Propisati rok za uspostavu registra metapodataka koji će biti komplementaran drugim rokovima iz članaka 22. i 23.	Primjedba se uvažava na način da će se dopuniti čl.23. točka 4. koja sad glasi: „U roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona uspostaviti će se Metaregistar, a u roku od tri mjeseca nakon toga voditelji postojećih registara dužni su popuniti Metaregistar iz članka 16. ovog Zakona.“
8.	gđa. Mandica Skuljan, Duga Resa	Načelne primjedbe	Glavna primjedba je na nedostatak članka u kojem bi bio propisan sistem kontrole autentičnosti i odgovornosti za dostavljene i unesene podatke, kontrola dostave, tko odgovara za nenamjernu štetu, odgovornost zbog zlouporabe ovlasti, način osiguranja od	Primjedba se ne prihvaća iz razloga što je nadzor definiran sukladno odredbama o upravnom nadzoru kako to uređuje Zakon o sustavu državne uprave.

			odgovornosti. Predvidjeti rješenja za blisku budućnost. Sadašnja rješenja se zasnivaju na povezivanju alata, stroja, kojim se služi građanin sa pristupnom točkom javnog tijela (najčešće lozinkom koja se sastoji od znakova i brojeva). Takav model će uskoro biti prošlost. Fizički kontakt sa alatom, pretvoren u elektronički zapis, postat će primaran a alat, ili stroj kojim se građanin služi, samo transmisija koja podatke o osobi usmjerava željenom cilju. Rješenje po kojem nadzor nad provedbom ovog zakona obavlja isto tijelo koje podnosi i izvješće o radu i razvoju DII-a nije dobro. Razvoj državne informacijske infrastrukture podrazumijeva sve tri sastavnice države izvršnu, zakonodavnu i sudbenu vlast, koje u tim projektima moraju ravnopravno sudjelovati i sinkronizirano se razvijati inače niša od e-Građanina.	
		Primjedbe na pojedine članke nacrtu zakona, drugog propisa ili akta s obrazloženjem	Članak 7. Pored sustava e-Građanin dio DII-a morala bi biti još dva sustava: 1) e-Propis jedinstveno mjesto putem kojeg bi svi zainteresirani građani i poslovni svijet u nekoliko važnih pojmova, na jednostavan i brz način pronašli sve propise (članke zakona i pravilnika) koji se odnose na njihovo pravo ili obavezu, prikazane u hijerarhijskoj shemi, (direktni, temeljni, primarni, indirektni, posredni, sekundarni, kako bi na vrijeme mogli	Primjedba se prihvaća uz napomenu da su navedena dva sustava predviđena u sklopu platforme <i>e-gov.hr</i> portala.

			prevenirati gubitak prava ili kaznu za njihov prekršaj), propisa će biti svakim danom sve više, kako onih koji se donose u Hrvatskoj tako i onih koji se usvajaju u EU i međunarodnim organizacijama, a s druge strane potreba za kretanjem, migracijom osoba i poslova je također je sve veća, za upoznavanje s propisa nije više dovoljna samo njihova javna objava, pojedincima selekcija postaje sve veći problem. 2) e-nadležnost ili funkcionalni djelokrug državnih i javnih tijela, vizualno prikazana, sa alternativnim točkama, kao što se množe propisi tako smo svjedoci čestih promjena ustroja i djelokruga pojedinih tijela koje imaju izravan ili neizravan utjecaj na njihovu nadležnost, svaka promjena propisa kojim se nadležnost mijenja trebala bi se što prije implementirati u takva shematske portale vodiče koji bi građane i gospodarstvenike usmjeravali uvijek na iste točke interakcije Ovakva dva sustava su neophodna da bi u pravoj mjeri zaživio sustav e-Građanin.	
			Članak 8. stavak 3. Propisano je da se temeljni registar „utvrđuje“ odlukom Vlade a u članku 9. stavak 2. da se „ustrojjava“ zakonom ili drugim pravnim aktom. Ako se temeljni registra ustrojjava propisom, što utvrđuje Vlada u tom stavku nije jasno rečeno. Samo se središnjem tijelu dala ovlast da predlaže a Vladi da utvrđuje temeljne registre, što se ustrojjava u zakonodavnoj proceduri?	Potvrđuje se da se, sukladno Zakonu, temeljni registar utvrđuje odlukom Vlade Republike Hrvatske, a na prijedlog središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove e-Hrvatske.

			Potvrđuje se odluka Vlade? Temeljni registri su usko povezani sa opisima poslova pojedinih tijela i s njihovom nadležnošću. Predlaganje formiranja temeljnih registara moralo bi se omogućiti i stvarateljima podataka kao i korisnicima koji se njima služe, udrugama građana i gospodarstvenicima.	
			U stavku 4. članka 8. nedostaje rok za opoziv dostavljenih podataka. U članku 8. nedostaje stavak o odgovornosti za dostavljeno, i za štetu koja bi mogla nastati prije opoziva, nakon opoziva ili zbog opoziva već dostavljenih podataka, što je posebno važno ako se uzme u obzir stavak 1. članka 10. koji propisuje korištenje dostavljenog „bez dodatnih provjera“.	Članak 8. nema stavak 4. te nije razvidno na što se primjedba odnosi.
9.	Prof.dr.sc. Miodrag Roić Geodetski fakultet, Sveučilište u Zagrebu	Načelne primjedbe	Propis je nužno donijeti ali je potrebno voditi računa o usklađenosti s jezikom te jasnije odrediti značenje korištenih pojmova. Za potrebe upravljanja, u Hrvatskoj su odavno utemeljeni mnogi upisnici (eng. Register). Ovisno o potrebi zbog koje je upisnik utemeljen, o objektima upisa upisuju se i različita njihova svojstva. Upisnici su izvorno nastali kao popisi organizirani tablično u knjigama, a njihovi službeni nazivi često to i odražavaju iako su vrlo različiti, tako imamo: • <i>knjige (Zemljišna knjiga)</i> • <i>matice (Matica rođenih, Matica umrlih, Matica vjenčanih)</i>	Termini korišteni u Zakonu predstavljaju kompromis termina korištenih u Zakonu o općem upravnom postupku (službene evidencije – koje uključuju sve) i tehničkih termina. Tako se i izraz 'registar' treba shvatiti kao kompromis.

			• <i>popise (Popis birača)</i> • <i>očevidnike (Očevidnik javnih brodica)</i> • <i>evidencije (Evidencija zadruga i zadružnih saveza)</i> • <i>registre (Registar udruga, Registar prostornih jedinica)</i> • <i>upisnike (Upisnik znanstvenih organizacija)</i> • <i>katastre (Katastar nekretnina, Vinogradarski katastar).</i> Svima njima zajednički je upis činjenica o onome za što su utemeljeni te ih je stoga najbolje zajedničkim imenom zvati upisnici. Engleska riječ „registrirati“ se je uvriježila samo za automobile, sve ostalo upisujemo (novorođenčad, umrle ...). Preporučujem da tako i ostane. U registru se registrira, evidenciji evidentira ..., a upisuje u upisniku. Svaki upisnik sadržava, barem jedan, izvorni („autentični“) podatak te nije potrebno izdvajati temeljne, ili ih treba izdvojiti na drugi način. Ostali upisani podaci su uglavnom kopije („neautentični podaci“) iz drugih upisnika. Sugestije nisu samo jezične prirode, iako možda tako izgleda.	
		Primjedbe na pojedine članke nacrtu zakona, drugog propisa ili akta s	Članak 1. (i ostali gdje se spominje riječ „registar“): Riječ „registar“ zamijeniti s riječi „upisnik“. Članak 1. (i ostali gdje se spominje riječ	Terminološki odabir obrazložen je uz načelne primjedbe.

		obrazloženjem	„autentični“): „autentični“ zamijeniti s riječi „izvorni“.	
10.	Marko Sučić dipl.iur. - Piratska Stranka Hrvatske - Pokret građana "Pahulja" - Udruga za promicanje i razvoj e-demokracije "demokracija 2.0" - Udruga mladih "Savršen Krug"	Načelne primjedbe	Državna informatička infrastruktura, kao infrastruktura financirana javnim sredstvima mora biti dostupna građanima i pravnim osobama na korištenje. No ne samo podatci iz javnih registara, kao što je već navedeno u tekstu prijedloga Zakona, nego i same funkcionalnosti sustava pogodne za korištenje izvan predviđenih namjena za potrebe javne uprave. Pogotovo se mogućnost korištenja odnosi na funkcionalnosti sustava e-građani poput infrastrukture za autentikaciju i identifikaciju korisnika (NIAS) i osobni korisnički pretinac (OKP).	Sustav se razvija za potrebe države i rješavanje ključnih problema u komunikaciji s građanima te nije moguće u ovom trenutku obuhvatiti ništa izvan toga. U budućnosti će se razmotriti mogućnost proširenja sustava.
		Primjedbe na pojedine članke nacrtu zakona, drugog propisa ili akta s obrazloženjem	Članak 14. mijenja se i glasi: Dostupnost podataka iz javnih registara i dostupnost funkcionalnosti državne informacijske infrastrukture stavak 1 i 2 ostaju isti, iza njih se dodaje stavak 3 koji glasi: Sve funkcionalnosti državne informacijske infrastrukture koje se mogu koristiti za druge potrebe izuzev namjene za koju su uvedeni, moraju biti	Načelna primjedba vezana uz slobodan pristup infrastrukturnim projektima financiranim iz proračuna svim građanima pod jednakim uvjetima, svakako je za pohvalu i razmatra se da se u budućnosti razvije takav sustav. Za sada je to ipak zatvoreni sustav države (platforma e-Građani), dok se za otvoreni sustav može koristiti platforma STORK (na kojoj je i baziran NIAS u e-Građani) o čemu više informacija možete naći na https://www.eid-stork.eu/ .

			slobodno i besplatno dostupne svim zainteresiranim fizičkim i pravnim osobama unutar Republike Hrvatske i drugim osobama utvrđenim međunarodnim ugovorima. Dostupnost mora biti pogotovo osigurana kod funkcionalnosti poput elektroničke vjerodajnice i drugih komponenta sustava NIAS-a i OKP-a. Pravilnik o načinu korištenja državne informacijske infrastrukture donosi ministar nadležan za poslove e-hrvatske, nakon konzultacije sa zainteresiranim korisnicima. Prilikom definiranja standarda tehničkih uvjeta korištenja državne informacijske infrastrukture, zabranjuje se koristiti rješenja za koje je potrebno koristiti skupi ili teško dostupni informatički sustav, ili koja općenito uzrokuju povećane troškove korisnicima. U što većoj mogućoj mjeri moraju se koristiti već dostupna rješenja drugih država i sustavi otvorenog(slobodnog) koda. Obrazloženje: Standardi modernih država, pogotovo država članica EU, nalažu da svi infrastrukturni projekti financirani iz sredstava javnog financiranja moraju biti slobodno dostupni građanima pod jednakim uvjetima. Već je više država članica EU prepoznalo korisnost upotrebe kapaciteta državne	
--	--	--	---	--

			informacijske infrastrukture za potrebe trećih zainteresiranih strana, te dozvolilo slobodno korištenje svojih kapaciteta. Estonija primjerice koristi zajednički sustav za potrebe autentikacije glasača i korisnika e-bankarstva. Slobodno korištenje javnih kapaciteta je prepoznato kao cilj i u planu razvoja "European e-Government action plan 2011-2015". Kroz korištenje funkcionalnosti poput NIAS sustava, može se omogućiti autentikacija i identifikacija korisnika za razne namjene - od digitalnog potpisivanja dokumenata do glasanja članova udruga i sindikata te skupština trgovačkih društva. Korištenje sustava poput OKP-a bi omogućilo sigurno i jednostavno slanje poruka na osobni pretilac od strane svih potencijalnih korisnika koji imaju potrebe za takvim funkcionalnostima. Takvo dodatno korištenje uz sve svoje prednosti ne zahtijeva dodatne troškove izvan redovnih troškova održavanja sustava, već dodatno smanjuje troškove poput poštanskih ili troškova za dodatno izdavanje elektroničkih vjerodajnica. Države koje rano prepoznaju prednosti slobodne upotrebe već izgrađene javne infrastrukture, mogu ostvariti velike konkurentne prednosti nad ostalima.	
--	--	--	---	--

11.	dr.sc. Miroslav Mađarić, dipl.inž.el., Savjetnik ravnatelja za informatiku, Klinički bolnički centar, Zagreb	Načelne primjedbe	Za pozdraviti je uspostavljanje DII i donošenje zakona. Najveća načelna primjedba je nerazrađenost središnjeg dijela cijelog sustava oko Metaregistra, ne vidi se u čijoj je nadležnosti i što e-Hrvatska treba isporučiti kao središnju uslugu za razmjenu podataka među registrima.	
		Primjedbe na pojedine članke nacрта zakona, drugog propisa ili akta s obrazloženjem	Čl.1. Ovim se Zakonom utvrđuju prava, obveze i odgovornosti nadležnih tijela javnog sektora vezano uz uspostavljanje, razvoj... Ovdje dodati ", pogon" ili sličnu riječ (dobar prijevod pojma "operating")...i upravljanje sustavom državne informacijske infrastrukture, uređuje se na jedinstven način uspostavljanja i upravljanja sustavom javnih registara i uvjeti koje državna informacijska infrastruktura mora osigurati u odnosu na javne registre, kao i korištenje zajedničke osnovice za sigurnu razmjenu podataka unutar sustava državne informacijske infrastrukture, Ovo što slijedi nakon "infrastrukture," je također infrastruktura (npr. sustav identifikacije). Generalno treba u Zakonu naglasiti da "infrastruktura" nisu samo žice i serveri, nego i "soft" dio, uključivo npr. MDM, PM i slično! Tako je navedeno i u opisu pojmova dolje!... zajedničkog sustava	Prijedlog se ne prihvaća, jer predlagatelj Zakona smatra da je izraz „upravljanje sustavom“ ispravan termin u smislu ovog Zakona. Predlagatelj Zakona smatra da se podrazumijeva što znače osnovni pojmovi kao npr. „infrastruktura“

			identifikacije i autentifikacije, jedinstvene točke interakcije s građanima i drugim korisnicima te u konačnici izgradnja elemenata informacijskog društva u Republici Hrvatskoj te uključivanje Republike Hrvatske u izgradnju europskog i globalnog informacijskog društva.	
			Čl.2. st.3. <i>Državna informacijska infrastruktura (DII)</i> je sustav ...U definiciju treba ubaciti i "soft" dijelove infrastrukture, dakle osobe i sredstva kojima se raspoložuje na državnoj razini. Opet navodim primjere MDM-a i PM-a kao soft dijela infrastructure... kojeg čine informacijski sustavi tijela javnog sektora koji se povezuju na zajedničku državnu osnovicu za sigurnu razmjenu podataka i alati za interoperabilnost kao što su Metaregistar, tehnički standardi, klasifikacije, javni registri, sustav e-Građanin. e-Građanin je definiran u daljem tekstu drugačije, predlažem referencu, a ne ponavljanje, a kojeg čine središnji državni portal, zajednički sustav za identifikaciju i autentifikaciju i korisnički pretnac te mreže državne informacijske infrastrukture HITRONet i CARNet. st.6. <i>Elektroničke usluge</i> su javne usluge koje tijela javnog sektora pružaju građanima i drugim korisnicima putem interneta. Mora li biti baš samo	Predlagatelj Zakona smatra da je trenutna definicija dostatna. Zakon nema namjeru urediti rad i djelovanje osoba. Nije razvidno u kojem dijelu je definicija drugačija. Zakonodavac ovim Zakonom želi obuhvatiti usluge vezane na Internet.

		služi za udomljavanje javnih registara. st.18. Temeljni registar je javni registar u kojem se prikuplja i vodi barem jedan autentični podatak. Ovo zvuči dobro, no treba razmotriti, čemu služi registar koji nema niti jedan autentični podatak? Ako se autentični podaci mogu povlačiti iz temeljnih registara, čemu bi služio registar koji ima same autentične podatke koji se mogu povući iz temeljnih registara? Po ovome ispada da su SVI registri temeljni! st.21. Voditelj javnog registra je tijelo javnog sektora Hm, koja je definicija "javnog sektora"? Jesu li ti poduzeća u vlasništvu države, npr. Hrvatske željeznice? koje ima propisanu obvezu ustrojavanja i vođenja javnog registra.	različite podatke iz različitih registara. Zakonodavac smatra da je čl.2. st.20. dobro objašnjena definicija javnog sektora.
		II. DRŽAVNA INFORMACIJSKA INFRASTRUKTURA Svrha državne informacijske infrastrukture Svakako treba odgovoriti na pitanje ZAŠTO?, dakle opisati svrhu DII. No nigdje vidim odgovor na pitanje ŠTO?, odnosno definiciju DII!?	Predlagatelj Zakona smatra da je svrha DII primjereno opisana u čl. 4.
		Članak 4. (1) Svrha državne informacijske infrastrukture jest osiguranje interoperabilnosti javnih registara i informacijskih sustava tijela javnog sektora te osiguranje zajedničkih elemenata za interakciju s građanima ili drugim korisnicima. Ne može DII imati ISKLJUČIVU svrhu interoperabilnosti. To upućuje da DII nema supstance, nego	Predlagatelj je izmijenio sustav državne informacijske infrastrukture sukladno prijedlozima drugih sudionika javnog savjetovanja.

			samo POVEZUJE i osigurava međudjelovanje. I ranije je definirano da DII ima i drugih elemenata i svrhe. (2) Čelnik Ne ministar? središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove e-Hrvatske Pravilnikom o državnoj informacijskoj infrastrukturi propisat će Ovdje čak uopće ne piše KADA? To treba donijesti skupa sa Zakonom, koji je bez tog Pravilnika bezvrijedan organizacijske i tehničke standarde za povezivanje na državnu informacijsku infrastrukturu....	Predlagatelj koristi nazive koji su generički radi mogućih promjena ustrojstava i djelokruga središnjih tijela državne uprave. U prijelaznim i završnim odredbama Zakona navedeni su rokovi za donošenje propisa nižeg ranga.
			Članak 5. (1) Načela izgradnje državne informacijske infrastrukture jesu: Predlažem dodati: "Omogućenje suradnje među TDU i javnim službama na svim razinama."	Primjedba je već omogućena sukladno Zakonu o ustrojstvu i djelokrugu ministarstva i drugih središnjih tijela državne uprave („Narodne novine“ 150/11, 22/12, 39/13, 125/13, 148/13)
			Članak 6. (1) Za potrebe koordinacije projekata izgradnje državne informacijske infrastrukture ustrojava se javni Registar projekata vezanih uz državnu informacijsku infrastrukturu (u daljnjem tekstu ProDII). Registar projekata je apsolutno nužan, ali ne predstavlja UKUPNU koordinaciju. Za koordinaciju, odnosno vođenje projekata predlažem odmah definirati projektni ured. (5) Pravilnikom iz članka 4. stavka 2. ovog Zakona odredit će se struktura podataka ProDII. Dodati: "i način rada (funkcionalnosti)".	Koordinaciju projekata će, sukladno predloženom rješenju obavljati središnje tijelo nadležno za poslove e-Hrvatske. Ustrojstvo središnjih tijela definirano je uredbom VRH te nije predmet ovog Zakona. Definirano u čl.18.st.2

			Sustav e-Građani Članak 7. Smatram da sustav e-Građani ne treba posebno isticati, jer postoji mnogo e-XXXXXX sustava koji su sastavnice DII, po njezinoj definiciji. Treba opisati generičke sastavnice (portal, autentifikacija i slično, a ne pojedine sustave u Zakonu.	Predlagatelj Zakona utvrđuje obveznim korištenje NIAS-a u okviru platforme e-Građani radi olakšavanja ostvarivanja prava i obveza građana jer će građani moći putem jedne točke koristiti sve usluge javnog sektora, a ne tražiti gdje je koja institucija objavila svoja vlastita rješenja. Upravo je realizacija <i>'single point of contact'</i> ideja cijelog projekta. i to je smisao članka 7.
			Članak 8. (3) Temeljni registar se utvrđuje odlukom Vlade Republike Hrvatske, a na prijedlog središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove e-Hrvatske. Dodati: "a preuzimaju se u svim ostalim javnim registrima".	Primjedba je nejasna.
			Članak 9. (1) Službene evidencije tijela javnog sektora ustrojavaju se isključivo u obliku javnog registra. ovo mi nije baš jasno: "javni registar" = "službena evidencija". Primjer: postoji službena evidencija ulazaka i izlazak u zgradu VRH. Takvi "prometni podaci" ne mogu biti REGISTAR. Baš zato sam ranije naveo, da se treba definirati što je infrastruktura i što je zapravo registar? To bi trebali biti matični i relativno nevolatilni podaci. Do apsurd: u bolnici je bilježenje medicinskih postupaka službena evidencija, a NIKAKO ne može biti registar! Trebamo definiciju! (3) Tijela javnog sektora koja vode temeljne registre obvezna su bez odgode te bez traženja dodatnih dozvola dostaviti autentične podatke u javni registar	Primjedbu pojašnjavamo objašnjenjem da čl.9. znači da se službene evidencije ustrojavaju u elektroničkom obliku, tj. nove evidencije se uvode isključivo u elektroničkom obliku. Ulazak i izlazak iz zgrade VRH je interni registar VRH i kao takav ne podliježe ovom Zakonu. Kao što je već napomenuto, Zakon o općem upravnom postupku koristi termin službene evidencije i pri tome misli na one ustrojene u knjigama i elektroničke. Predlagatelj ovdje govori isključivo o elektroničkim službenim evidencijama i njih naziva registrom. Tako bi i bilježenje medicinskih postupaka, sukladno definicijama korištenim u ovom Zakonu, bila registar.

		drugog tijela javnog sektora, koji se odnose na podatke koje drugo tijelo evidentira temeljem stavka 1. ovog članka. Ovdje dokaz da "registar" nije = "službena evidencija": kad bi tako bilo i službena evidencija laboratorijskih nalaza bi bila autentični podatak u temeljnom registru "BIS", tada bi postojala obveza da se neodložno takav podatak dostavlja npr. liječniku PZZ ili drugoj ustanovi gdje se također leči pacijent. Takva interoperabilnost je u perspektivi poželjna, no za sada apsolutno nemoguća za realizaciju. (6) Nije dozvoljeno ...Na primjeru opoziva (storna?) dostavljenih podataka zaključujem: Cijela obveza preuzimanja podataka zavisi o sposobnosti sustava pošiljatelja i primatelja podataka. DII bi trebao ponuditi SREDIŠNJU infrastrukturu koja omogućuje razmjenu podataka standardiziranim porukama ("communication server"). Gdje je to definirano? Ako toga nema, ovaj poželjni sustav razmjene podataka je neprovediv! ...ustrojavanje javnih registara za prikupljanje podataka koji se već prikupljaju kao autentični podaci u temeljnim registrima, već se u tom slučaju podaci obvezno preuzimaju iz temeljnih registara. ovdje ispada da se samo ne smiju USTROJAVATI registri koji prikupljaju već postojeće autentične podatke. No treba preformulirati: "Nije dozvoljeno PRIKUPLJANJE već	Kad bismo registar laboratorijskih nalaza proglasili temeljnim registrom postojala bi obveza koja proizlazi iz odredaba ovog Zakona. I upravo iz razloga realizacije, javni registri postaju temeljni odlukom VRH. U pravu ste, za ovo se priprema projekt izgradnje GSB-a tzv. sigurne osnove za prijenos podataka javnog sektora. Primjedba se ne prihvaća jer je smisao dovoljno precizno definiran.
--	--	---	--

			drugdje prikupljenih autentičnih podataka.". Ovo je usmjereno na jedno od načela integranosti sustava - "podatak se prikuplja samo jednom...".	Zakon predviđa da se podatak prikuplja samo jednom, a onda dalje preuzima.
			Članak 13. (1) Voditelj javnog registra organizira ustrojavanje, održavanje i obradu podataka javnog registra. Voditelj javnog registra odgovoran je za zakonitost ustrojavanja, dodati "pogon", kao gore! obrade i korištenja podataka javnog registra, te za točnost prikupljenih podataka u javnom registru.	Objašnjenje primjedbe je isto kao i prethodna rečenica.
			Članak 14. (2) Osobni podaci javnih registara ne smiju se staviti na raspolaganje javnosti osim ako zahtjev za objavu nije utemeljen na zakonu. Ovo je ispravno za zaštitu povjerljivosti, no ako su sve "službene evidencije", onda imamo na tisuće ustanova sudionika koji mogu bez privole preuzeti podatke, pa se postavlja pitanje tajnosti! Primjer: ako je bolnička službena evidencija registar, tko priječi nekoj školi ili drugoj bolnici ili kome god u sustavu da preuzme podatak o dijagnozi nekog pacijenta, ako mu znade OIB?	Pojašnjavamo da se ni do bolničkih podataka ne može doći samo npr. putem OIB-a, nego sukladno dozvoljenim propisima o djelokrugu posla preuzimatelja podataka te propisima o zaštiti osobnih podataka, informacijske sigurnosti te propisima o pravu na pristup informacijama. A svatko tko će smatrati da su mu povrijeđena prava, moći će se javiti AZOP-u.

			istovremeno! ustroj, sadržaj, način korištenja i uvjeti za evidenciju javnih registara u Metaregistru. Dodati stavak: "(7) Podaci metaregistra su javni."	S obzirom da se radi o javnom registru, na njega se primjenjuju sve odredbe za javnost kao i na ostale registre te nije potrebno ponavljati odredbu.
			Članak 17. (1) Za upravljanje državnom informacijskom infrastrukturom nadležno je središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove e-Hrvatske. Ako ovo uistinu preuzme e-Hrvatska, nju treba izdvojiti iz Ministarstva uprave. Posao koji će po ovome obavljati je preobiman i prevažan, pa to treba biti posebna agencija (financirana, nezavisna, ekspertna i ovlaštena). Gdje je e-Hrvatska u proračunu za 2014?	Ustrojstvo državne uprave utvrđuje se Zakonom o sustavu državne uprave i nije predmet ovog Zakona.
			Članak 18. (1) Središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove e-Hrvatske u odnosu na upravljanje državnom informacijskom infrastrukturom u okviru svog djelokruga obavlja sljedeće poslove: Tko zapravo osigurava središnji sustav na kojem počiva Metaregistar i koji osigurava RAZMJENU podataka među registrima koje vode ustanove? Primjer: bolnica treba podataka iz registra osiguranika HZZO-a. Zahtjev ide prema Metaregistru u kojem se pronalazi dostupna informacija pomoću koje bolnica dostupa u sustav HZZO-a i preuzima autentične podatke o npr. adresi osiguranika (koju nema pravo	Uredba koja određuje poslove koje obavlja Ministarstvo uprave uskladit će se sa Zakonom nakon njegovog stupanja na snagu.

			pitati stranku, jer postoji autentični podatak). Inače, niti HZZO nema to pravo pitati, nego adresu preuzima iz temeljnog registra građana RH. To je poželjno, no takvu SREDIŠNJU aktivnost treba definirati u djelokrugu rada e-Hrvatske!	
			Članak 22. (1) Čelnik Treba provjeriti da li pravilnike može donijeti čelnik? Uobičajeno je da to donosi ministar.. središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove e-Hrvatske će u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti pravilnik iz članka 4. stavka 2. ovog Zakona. NAKNADNO donošenje pravilnika je jedna od rak rana hrvatskog zakonodavstva. Ne samo zato što su jedno dulje vrijeme zakoni neprimjenjivi bez pravilnika, nego i zato jer obveza donošenja nije prekluzivna, dakle ne mora se donijeti nikad. Primjer: Pravilnik od medicinskoj dokumentaciji nije donešen više od 10 godina (!). Predlažem da se ovdje načini presedan i ovaj Pravilnik donese istovremeno sa Zakonom.	Zakon o sustavu državne uprave određuje da ministri, predstojnici državnih ureda i ravnatelji državnih upravnih organizacija donose pravilnike, naredbe i naputke za provedbu zakona i drugih propisa kad su na to izrijekom ovlašteni, u granicama dane ovlasti. Na primjedbu nemamo komentara.
			Članak 23. (2) Tijela javnog sektora, koja službene evidencije ne vode u elektroničkom obliku, dužna su ih prebaciti u elektronički oblik te uskladiti s odredbama ovog Zakona u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovog	Upravo iz razloga što se pitanje roka može postaviti kao dvojbeno, registri će se uvoditi postepeno i to Odlukom Vlade RH.

			Zakona. Nerealno kratko. Smatram da e-Hrvatska treba registre uvoditi POSTEPENO, te dobro definirati što je javni registar! U roku od godine dana se neće moći uspostaviti registri kako su definirani!	
12.	DRŽAVNI ZAVOD ZA STATISTIKU	Načelne primjedbe	1. Prema trenutnom Zakonu o elektroničkom potpisu ne postoji mogućnost da tijela državne uprave za vlastite potrebe koriste serverske certifikate, a čije bi korištenje značajno smanjilo troškove digitalizacije državne uprave. Predlažemo da propišete da se omogućí izdavanje serverskih certifikata samo onim osobama koje su trenutno aktivne u sustavu COP-a, kako bi se na taj način tijela državne uprave potaknulo da redovito ažuriraju vlastite aktivne direktorije. 2. Također, smatramo da bi ovim Zakonom trebali urediti i obvezu da se e-mail poruke između državnih tijela obvezno moraju razmjenjivati putem sigurnih (kriptiranih) kanala. Ovo pitanje može se riješiti i bez serverskih certifikata, no ako omogućimo njihovo korištenje na ovaj način bismo mogli bez većih troškova omogućiti i sigurnu razmjenu podataka između različitih registara. 3. Trebalo bi također propisati i: Autorizaciju – propisati tko dodjeljuje pojedinačne dozvole za pristup podacima i aplikacijama, Povjerljivost – garantirati da bez	1. Prijedlog uvođenja elektroničkog potpisa/pečata 'tijela javnog sektora' razmatra se na razini Europske komisije te će Repblika Hrvatska prihvatiti uredbu kad je donese EK. 2. Sigurna, kriptirana razmjena između državnih tijela stvar je Zavoda za sigurnost informacija koji na tom pitanju radi. Spremni smo pomoći oko navedenog pitanja, ali navedeno nije predmet ovog Zakona. 3. Potpuno ste u pravu i prava tehničkog pristupa bit će regulirana propisom nižeg ranga, te tehnički riješena na razini sigurne osnove za razmjenu podataka.

			autorizacije pristup podacima koji se razmjenjuju nije moguć, Integritet podataka – garancija da u prijenosu nije došlo do promjene originalnih podataka, Neporecivost – nemogućnost poricanja odobrene ili izvršene transakcije.	
		Primjedbe na pojedine članke nacrtu zakona, drugog propisa ili akta s obrazloženjem	Napraviti poveznicu sa EU regulativom	U ovom trenutku ne postoji poveznica s EU regulativom u tom segmentu.
			Čl.2. U članku 2. napraviti definicije sljedećih pojmova: - „voditelja temeljnog registra“ iz članka 9. stavak 1. točka 7. Nacrta Prijedloga - Registar koji se pojavljuje 46 puta u Zakonu. Registar je svaki konačan skup uređenih, međusobno povezanih i usklađenih podataka o subjektu upisa u registar i podataka koji su u svezi sa subjektom upisa u registar, bez obzira na način vođenja registra, sredstva pohrane registarskih podataka i oblik pohranjenih registarskih podataka U članku 2. napraviti izmjene definicija pojmova kako slijedi: -Metaregistar je javni registar koji sadrži meta podatke o registrima koje vode tijela javnog sektora te načini i uvjet korištenja podataka (workflow) i	Temeljni registar je podskup od javnih registara te se definicija iz čl.2 t.21 primjereno odnosi na izrečenu primjedbu. Prihvaća se primjedba te se mijenja čl.2. t.9. vezan uz definiciju Javnog registra i nadopunjuje dijelom definicije iz primjedbe. Promjene ostalih definicija ne prihvaćaju se.

		komuniciranja između opisanih registara -Podatak je činjenica koja određuje entitet odnosno predmet upisa, koji može biti pravna ili fizička osoba, prostor, stvar, događaj ili veza entiteta sukladno propisima koji reguliraju zaštitu osobnih podataka kao i druge podatke, a obrađuju se u javnim registrima sa svrhom obavljanja zakonom određenih poslova i zadaća tijela javnog sektora. -Prikupljanje podataka je proces prikupljanja činjenica o entitetu koji se evidentira u registru. Provodi ga svaki registar prema zakonom kojim je definiran U članku 2. maknuti definiciju pojma Preuzimanje podataka koja se ne koristi u daljnjem tekstu. Osim toga u državnoj informacijskoj infrastrukturi će se koristiti razmjena podataka, koja treba biti detaljno specificirana Pravilnikom (a što također treba propisati Zakonom).	Upravo ovime je napravljena distinkcija kod upisa podataka temeljem informacija zaprimljenih od korisnika i preuzetih iz registara.
		U Članku 4. stavak 2. dodati „uz pribavljeno mišljenje tijela javnog sektora“	Primjedba se ne prihvaća jer je javnim savjetovanjem bilo omogućeno svima da daju svoje primjedbe.

		Članak 5. treba glasniti: Ciljevi i načela izgradnje državne informacijske infrastrukture Ciljevi izgradnje državne informacijske infrastrukture jesu: 1. racionalizacija izdataka za izgradnju informacijske infrastrukture na razini svih tijela javnog sektora; 2. sustavni razvitak informacijske infrastrukture; 3. jedinstveno upravljanje razvitkom informacijske infrastrukture od strane Vlade Republike Hrvatske na osnovi usuglašavanja potreba i prioriteta; 4. usklađivanje planova i projekata informatizacije s normama i drugim odrednicama informacijske infrastrukture; 5. sustavna zaštita i sigurnost informacijske infrastrukture i 6. dostupnost podataka iz javnih registara svim tijelima javnog sektora, građanima i drugim korisnicima sukladno propisima o zaštiti osobnih podataka, posebnim propisima kojima se uređuje povjerljivost i zaštita podataka i informacijskoj sigurnosti.	Primjedba se prihvaća, te je dodan stavak 6. u čl.5.: „Interoperabilnost, skalabilnost i ponovno korištenje, labavo povezivanje te racionalizacija izdataka za izgradnju informacijske infrastrukture na razini svih tijela javnog sektora“.
		Načela izgradnje državne informacijske infrastrukture jesu: 1. Interoperabilnost– državna informacijska infrastruktura mora biti međusobno kompatibilna, što znači da funkcionalnost koju može izvesti	

			komponenta nekog dijela informacijskog sustava tijela javnog sektora mogu koristiti drugi dijelovi tijela javnog sektora. U praksi to znači da jedna elektronička usluga može zahtijevati izvršenje jedne ili više operacija druge elektroničke usluga te da se rezultati elektroničkih usluga moraju moći prilagoditi na način da budu upotrebljivi za drugu elektroničku uslugu. 2. Ponovna upotreba (modularnost) – elektroničke usluge moraju se razvijati na modularan način, što znači da njihove dijelove možemo ponovo upotrijebiti u drugim elektroničkim uslugama. 3. Skalabilnost – arhitektura mora omogućiti jednostavna proširenja s novim performansama, kako na hardverskom tako i softverskom nivou. npr. servere mora biti moguće proširiti sa dodatnim komponentama, e-usluge s novim funkcionalnostima itd. 4. Labavo povezani sustavi – ovo načelo znači da se e-usluge mogu međusobno povezivati, ali da ujedno svaka od njih predstavlja samostalnu jedinicu.	
			U članku 8. stavak 1. točka 3. iza riječi „temeljni registri se u utvrđuju“ staviti zarez i riječi „posebnim propisima“	Primjedba se ne prihvaća.

		U članku 9. stavak 1. točka 5. nužna je dopuna u smislu da opoziv podataka treba detaljno opisati u pravnom i tehničkom smislu - u vezi članka 9. stavak 4. Postavlja se pitanje postoji li način da se unaprijed zna gdje će biti propisane obveze? - u članku 9. stavak 5 potrebno je ovu mogućnost definirati u gore navedenoj propisanoj obvezi - u članku 9. stavak 6. Postavlja se pitanje kako se može provjeriti da je neki javni registar uspostavljen?	Navedene primjedbe utvrditi će se propisima nižeg ranga.
		U članku 10. stavak 8. potrebno ispraviti u voditelja temeljnih registara jer je to predmet ovog članka	Primjedba se ne prihvaća sukladno već navedenom.
		U članku 16. treba pripremiti i pisani dokument o podacima (atributima) koji se trebaju popuniti. Konceptualni i strukturni opis atributa da li je to opisano u stavku 6 ovog članka ?	Primjedba se prihvaća, i navedeni atributi dodati će se u Zakon.
		U članku 23. treba voditi računa o fazama koje trebaju biti završene prije stupanja na snagu ovog zakona kako bi se tijela javnog sektora mogla uskladiti s odredbama ovog zakona npr : Metaregistar mora biti uspostavljen i u funkciji.	Primjedba se prihvaća.

**IZVJEŠĆE O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAJNTERESIRANOM JAVNOŠĆU O NACRTU
PRIJEDLOGA ZAKONA O DRŽAVNOJ INFORMACIJSKOJ INFRASTRUKTURI**

Naslov dokumenta	Nacrt prijedloga Zakona o državnoj informacijskoj infrastrukturi	
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo uprave	
Svrha dokumenta	Nacrtom prijedloga Zakona o državnoj informacijskoj infrastrukturi utvrđuje se središnji državni portal kao jedinstveno upravno mjesto u virtualnom svijetu, određuje se Nacionalni identifikacijski i autentifikacijski sustav kao obvezujući za sve institucije, propisuje se komunikacija institucija javnog sektora s građanima putem osobnog korisničkog pretinca države čime se stvaraju pravne pretpostavke za ostvarenje projekta „ e-Građani “. Nadalje, određuju se autentični podaci, javni i temeljni registri te, način njihova povezivanja i utvrđuje se obveza institucija javnog sektora za korištenje podataka iz temeljnih registara, bez prava traženja istih podataka od građana ili poslovnih subjekata. Time će se pridonijeti administrativnom rasterećenju građana i poslovnih subjekata što su osnovni preduvjeti za djelovanje „ države bez papira “.	
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrtu?	—	
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	Da www.vlada.hr	Internetska stranica Vlade RH
	Da www.uprava.hr	Internetska stranica tijela nadležnog za izradu nacrtu propisa – Ministarstva uprave
	Da www.uzuvrh.hr	Ured za udruge
	Internetsko savjetovanje sa zainteresiranom javnošću trajalo je u razdoblju od 19.12.2013. do 19.01.2014. godine	
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Tijekom internetske javne rasprave očitovanje na Nacrt prijedloga Zakona o državnoj informacijskoj infrastrukturi dostavili su sljedeći dionici: <u>Pojedinci/fizičke osobe</u> Mr.sc. Ivo Babaja Prof.dr.sc. Željko Bačić Predstojnik Zavoda za geomatiku Geodetski fakultet Sveučilište u Zagrebu	

	Mandica Skuljan Prof.dr.sc. Miodrag Roić Sveučilište u Zagrebu, Geodetski fakultet Dr.sc. Miroslav Mađarić, dipl.inž.el. Savjetnik ravnatelja za informatiku Klinički bolnički centar Zagreb <u>Grupa od 4 udruge:</u> Piratska Stranka Hrvatske Pokret građana "Pahulja" Udruga za promicanje i razvoj e-demokracije "demokracija 2.0" Udruga mladih "Savršen Krug" <u>Institucije</u> Hrvatska agencija za civilno zrakoplovstvo Hrvatska udruga poslodavaca - Udruga komunikacijske i informacijske djelatnosti Povjerenica za informiranje Financijska agencija Sveučilišni računski centar (Srce), Sveučilište u Zagrebu Državni zavod za statistiku
Razlozi neprihvatanja pojedinih primjedbi zainteresirane javnosti na određene odredbe nacrt	Objedinjene primjedbe/prijedlozi dionika na Nacrt prijedloga Zakona o državnoj informacijskoj infrastrukturi te obrazloženja predlagatelja o prihvatanju/neprihvatanju istih objavljeni su na web stranici Ministarstva uprave
Druge metode savjetovanja	
Troškovi provedenog savjetovanja	Provedba javnog savjetovanja nije iziskivala dodatne financijske troškove.